

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ

وَبَلَدِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
فَأَيُّهَا تَوَلَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

(ସୁରାଃ ଅଲ୍ ବକ୍ରାହ୍: 116)

ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍‌ର ଅଟେ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ବି ମୁହଁ କରିବ ସେହି ଦିଗରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍‌ର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇବ । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍ ଖାହାବ୍

ସଂଖ୍ୟା: 29-30

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ : 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ଲିଲାଃ !
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ ।

21-28 ମୁହରରମ୍ 1447 ହି.କ, 17-24 ଫା 1404 ହି.ଶ, 17-24 July 2025 ମସିହା

www.akhbarbadr.in

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.କ୍ ନିତୀବାଣୀ

ମୁଁ ସେହି ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯେ, ମୋ ନିଦର୍ଶନର ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ମୁସଲମାନମାନେ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ସଂସାରରେ ଯେଉଁକି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋ ନିଦର୍ଶନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି,
فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى ذَلِكَ

114ତମ ନିଦର୍ଶନ:- ପ୍ଲେଗ୍ ରୋଗ (ମହାମାରୀ) ବ୍ୟାପୀବା ସଂପର୍କରେ ମୋତେ ଏହି ଐଶୀବାଣୀ ହେଲା **الامراض تشاع والنفوس تُضاع** । ଅର୍ଥାତ୍ ମହାମାରୀ ରୋଗ ବ୍ୟାପୀଯିବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣହାନୀ ହେବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାହୁଁଛି ସେ ଦେଖିନେଉ ଯେ, ମୁଁ ଉକ୍ତ ଐଶୀବାଣୀକୁ ଯାହାକି ପ୍ଲେଗ୍ ମହାମାରୀ ବ୍ୟାପୀବା ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ ହକମ୍ ଏବଂ ଅଲ୍ ବଦରରେ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଦେଇଥିଲି । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍‌ପରେ ପଞ୍ଜାବରେ ଏପରି ପ୍ଲେଗ୍ ରୋଗ ବ୍ୟାପୀଲା ଯେ, ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କର ଘର ଦ୍ୱାର ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଲା ।

115ତମ ନିଦର୍ଶନ:- ରିସାଲା ସିରାଜେ ମୁନୀରରେ ପ୍ଲେଗ୍ ରୋଗ ଆସିବା (ବ୍ୟାପୀବା) ସଂପର୍କରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଥିଲା ଯେ, **يا مسيح الخلق اعدوا** ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମସିହ୍ ! ଯିଏ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି ଆମ ପ୍ଲେଗ୍ ରୋଗ ସଂପର୍କରେ ଖବର ନେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ଭୟଙ୍କର ପ୍ଲେଗ୍ ମହାମାରୀ ବ୍ୟାପୀଲା ଏବଂ ସହସ୍ରାଧିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭକ୍ତ ପ୍ଲେଗ୍ ରୋଗ ଦ୍ୱାରା ଭୟଭୀତ ହୋଇ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଧାଇଁ ଆସିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଥିଲା କି **يا مسيح الخلق اعدوا** । ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯେଉଁକି ଭାବରେ ମୋ ପୁସ୍ତକ ସିରାଜେ ମୁନୀରରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶତାଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ମହାମାରୀ ବା ରୋଗ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

116ତମ ନିଦର୍ଶନ:- ଏକଦା ସକାଳ ସମୟରେ ମୋ ଦୁଷ୍ଟରୁ ଏହି ଐଶୀବାଣୀ ଜାରି ହୋଇଗଲା ଯେ, **عبدالله خان ذيره اسلميل خان** (ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଖାନ୍ ତେରା ଇସମାଲ୍ ଖାନ୍) ଏବଂ ଉକ୍ତ ଐଶୀବାଣୀର ଏହି ଅର୍ଥବୋଧ ହେଲା ଯେ, ଏହି ନାମର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜି ଟଙ୍କା ପ୍ରେରଣ କରିବ । ଅତଏବ୍ ମୁଁ (ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ) କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଐଶୀବାଣୀ ହେବା ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ବେଦକୁ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି ବସିଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଉକ୍ତ ଐଶୀବାଣୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଯେତେବେଳେ କଲି ଏବଂ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲି ଯେ, ଆଜି ଯଦି ଏହି ଟଙ୍କା ମୋ ପାଖକୁ ନ ଆସିଲା ବା ମୋତେ ଆଜି ଯଦି ଏହି ଟଙ୍କା ନମିଳିଲା ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ନୁହେଁ । ସେହି ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଶନ୍ ଦାସ ନାମକ ଜନୈକ (ଜଣେ) ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେକି ଆଜିକାଲି ହିସାବରକ୍ଷୀ ବା ହିସାବ ପ୍ରଦାନକାରୀ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଟନ୍ତି ସେ କହି ଉଠିଲେ କି ମୁଁ ଉକ୍ତ କଥାର ପରୀକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ତାକ ଘରକୁ ଯିବି । ସେହି ଦିନମାନଙ୍କର କାଦିୟାନରେ ତାକ, ଚିଠି ପତ୍ର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱିପ୍ରହରେ ଆସୁଥିଲା । ବିଶନ୍ ଦାସ ସେହି ସମୟରେ ତାକ ଘରକୁ ଗଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଆଣିଲା କି ବାସ୍ତବରେ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଖାନ୍ ନାମକ ଜନୈକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେକି ତେରା ଇସମାଲ୍ ଖାନ୍ ଠାରେ ଏକଷ୍ଟା ଆସିଷ୍ଟା ଅଟେ ସେ କିଛି ଟଙ୍କା ପଠାଇଛି । ସେହି ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ବାରମ୍ବାର ମୋତେ ପଚାରୁଥିଲା କି ଏହି କଥାଟି ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ କହିଲା ଏବଂ ତା' ମୁଖଖମଣ୍ଡଳରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ଏବଂ ହତବମ୍ବ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ଅତଏବ୍ ମୁଁ

ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିଲି କି ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯିଏ ଆଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟ ଓ ଆଦୃଷ୍ଟ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ଉପାସନା କରୁଛୁ । ହିନ୍ଦୁ ଲୋକମାନେ ସେହି ଚିରଞ୍ଜିବ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଅନବଗତ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ସବଦା ନିଜର ଶକ୍ତି ତଥା ନିଜର ଐଶୀଲାଳା ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସପକ୍ଷରେ ଉଦାହରଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥାଆନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ସାଧାରଣତଃ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି ଯେ, (1) ସେମାନେ ବିଚିତ୍ର ନିଦର୍ଶନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମିଳିଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଦୃଷ୍ଟ ରହସ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ଉଦଘାଟିତ ହୁଏ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଭବ ସାଗରରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସାରିଛି ଯେ, ଲାଲା ଶରମ୍ ପଥର ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଲାଲା ଶରମ୍ ପଥର ଭାଇ ବିଶ୍ୱାମ୍ବର ଦାସ ଏବଂ ଖୁଶ୍‌ହାଲ୍ ନାମକ ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଜେଲ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶରମ୍ ପଥର କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ଦୁଷ୍ଟରୁ ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସଜନିତ ଦୁଷ୍ଟରୁ ମୋତେ ପଚାରିଥିଲା ଯେ, ମହୋଦୟ ମିର୍ଜା ସାହେବ ! ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ ? ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା । ଅତଏବ୍ ମୁଁ (ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରି ଚାଲିଲି । ପରିଶେଷରେ ସେହି ଈଶ୍ୱର ଯେକି ଆଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟ ଓ ଆଦୃଷ୍ଟ ରହସ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ ଅଟନ୍ତି ସେ ରାତ୍ର ସମୟରେ ଏହି ଗୁପ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦ୍ଘୁଳ୍ (ଖୋଲିଦେଲେ) ଯେ, ମକଦ୍ଦମାର ପରିଣାମ ଏହା ହେବ ଯେ, ବିଶ୍ୱାମ୍ବର ଦାସର ବନ୍ଦୀ ହେବା ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ (କୋହଳ) କରିଦିଆଯିବ । ଯେପରିକି ମୁଁ (ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ) ପୂର୍ବେ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁଥିଲି ଯେ, ବିଶ୍ୱାମ୍ବର ଦାସର ଅଧା କଏଦର ଅବଧିକୁ ମୁଁ ନିଜର କଲମ ଦ୍ୱାରା କାଟି ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ କରାଗଲା ଯେ, ଖୁଶ୍‌ହାଲକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତକି କଏଦର ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ସେତକି ଦିନ ତା'କୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଜେଲରେ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତିହ୍ନରୁ ଦିନଟିଏ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ (କୋହଳ) ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାମ୍ବର ଦାସର ଅଧା କଏଦୀ ରହିଯିବା କେବଳ ଓ କେବଳ ଦୁଆର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମ୍ଭବପର ହେବ । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ଖଲାସ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଯେପରି ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଓ ଯେପରି ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ସେହିପରି ହିଁ ଘଟିବ । ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ତାହା ହିଁ ହେବ ଯାହା ଐଶୀବାଣୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କରାଯାଇଛି । ମୋର ମନେଅଛି ଯେ, ଏସବୁ କଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ ଶରମ୍‌ପଥ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୋ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତା'କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ କରିଦେଲା । ସେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲା ଯେ, ମହୋଦୟ ! ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ଆପଣଙ୍କ ସୌଭାଗ୍ୟ ହେତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ଯେ, ସେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଆଲୋକରୁ ତିଳେମାତ୍ର ଉପକୃତ ହେଲା ନାହିଁ । ଆଜିକାଲି ସେହି ଆର୍ଯ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ତ' ଦୂରର କଥା ମୋତେ ତ'

ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କାଶିତାଏ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବି ଦେଇପାରିବେ । ଯଦିଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ସେମାନେ ଉପର ଠିକ୍ ଭାବରେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛି ଯେ, ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରମ୍ପପଥକୁ ଯଦି ରାଶି ଖାଇବାକୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେ ନିଜ ସନ୍ତାନର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହାତ ରଖି ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରୁ କି ସେ ଯାହା କିଛି କହୁଛି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ତେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ସତ କଥା କହିଦେବ । ମୋର ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତା' ପାଖରେ ରହିଛି । ସମ୍ଭବତଃ ପିଛା ଛଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହା କହିଦେଉ କି ମୋର ମନେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରାଶି ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯେ, ତା'ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ପଡ଼ିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଶରମ୍ପପଥ ମିଛ କଥା କହିବ ତେବେ ନିଃସନ୍ଦେହ ମନେରଖୁ କି ମୋର ଈଶ୍ୱର ତା'କୁ ଅବଶ୍ୟ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେ କ୍ଳଳନ୍ତ ନିଦର୍ଶନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ମୁଁ ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯେ, ମୋ ନିଦର୍ଶନର କେବଳ ମୁସଲମାନମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ଯେତେସବୁ ଜାତି ତଥା ଧର୍ମବଲମ୍ବୀମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମୋ ନିଦର୍ଶନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । **فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ ذَٰلِكَ** ।

117ତମ ନିଦର୍ଶନ:- ଏକଦା ମଲାଞ୍ଜମଲ୍ ନାମକ ଜନୈକ ଆର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ନୈରାଶ୍ୟମୂଳକ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଲା ଯେ, ଏକ ବିଷଧର ସର୍ପ ତା'କୁ ଦଂଶନ କରି ନେଇଛି । ତେଣୁ ଦିନେ ସେ ନିଜର ଜୀବନରୁ ନିରାଶ ହୋଇ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି ବହୁତ କାନ୍ଦିଲା । ମୁଁ ତା' ସପକ୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଆ କଲି ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଏହି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା କି **قلنا يا ناركوئي برداوسلاما** ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେ ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗର ଅଗ୍ନିକୁ କହିଲୁ କି ହେ ଅଗ୍ନି ! ତୁ ଶୀତଳ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଯା । ସୁତରାଂ ଏତଦ୍ୱୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ନାହ ମଧ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜୀବିତ ଅଛି । ବରାହିନେ ଅହମଦିୟାର 227ତମ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ରାଶିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ।

118ତମ ନିଦର୍ଶନ:- ହୁଜୁର ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ଏକଦା ମୁଁ ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲାରେ ଗୁର୍ଦ୍ଧାସପୁର ଯାଇଥିଲି । ଏହି ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲା ମୋ ଉପରେ କରମ୍ ଦାନ ଝେଲମୀ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ଗୁର୍ଦ୍ଧାସପୁର ଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲି କି ମୋ ଉପରେ ଏହି ଶୋଣିତା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଯେ, **يستلونك عن شأنك. قل الله ثم ذرهم في خوضهم** ଯିଲ୍ଗେବୁନ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସିହ୍ ! ଲୋକମାନେ ତୁମର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ କି ସେହି ଈଶ୍ୱର ଯେକି ମୋତେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍ୱୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀଡ଼ା ଏବଂ

ବାନ୍ଧ୍ୟକଥାରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ତେଣୁ ମୁଁ ଉକ୍ତ ଶୋଣିତା ନିଜର ସେହି ଜମାଅତକୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୁର୍ଦ୍ଧାସପୁର ମୋ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ । ମୋର ସେହି ଜମାଅତ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା 40 ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 40ରୁ କମ୍ ନଥିଲା । ତେଣୁ ମୋ ଜମାଅତର ସେହି ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦକୁ ମୁଁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣାଇଦେଲି । ଅତଏବ୍ ସେହି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୌଲବୀ ମୁହମ୍ମଦ ଅଲୀ ସାହେବ ଏମ୍.ଏ, ଖାଜା କମାଲୁଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବ ବି.ଏ ପ୍ଲାଡ଼ର୍ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍ୱୟରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ କଚେରୀ ଗଲୁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିପକ୍ଷକ ଓକିଲ ମୋତେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲା ଯେ, ମହୋଦୟ ! ଆପଣ "ଡ୍ରିୟାକୁଲ୍ କୁଲୁବ" ପୁସ୍ତକରେ ନିଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ଆପଣଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସେହିପରି ଅଟେ କି ? ମୁଁ (ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ) ଉତ୍ତର ଦେଲି ଯେ, ହଁ ଓକିଲ ମହୋଦୟ । ଅଲ୍ଲାଃଆଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ମୋର ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହିଁ ରହିଛି । ସେହି ଈଶ୍ୱର ହିଁ ମୋତେ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ଯେଉଁ ଶୋଣିତା ସକାଳ ସମୟରେ ମୋ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅସର୍ବ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୋ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହେଲା ।" **(ହକିକତୁଲ୍ ଖିସ୍ତି, ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଭାଗ-22, ପୃ-275)☆☆**

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା 28, ପୃ-12ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମା 2-5-2025ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦଙ୍କର ଦବାଙ୍କ ନାମ ମୁହମ୍ମଦ ଯାକୂବ୍ ସାହେବ ଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ ନିଜ ମାତା ପିତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ଆସିଦ୍ ସାହେବ କମ୍ କଥା କହୁଥିଲେ ଏବଂ ସାହସ ତଥା ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିକତାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସହାନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ନିୟମିତ ରୂପେ ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଜମାଆତର ସେବାରେ ଆପଣ ନିମଜ୍ଜିତ ରହୁଥିଲେ । ଜମାଆତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ହେଉଥିବା କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ରହିଥିଲା । କିଛି ଦିନ ତଳେ ଜିଲ୍ଲା ସରୋ ଠାରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ସେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦଙ୍କ ମାତାଶ୍ରୀ ଜଣେ ହୃଦରୋଗୀଣୀ ମହିଳା ଅଟନ୍ତି ସେଇଥି ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ ନିଜ ମାତାଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ ଏବଂ ଦେଖାଶୁଣା କରୁଥିଲେ, ମାତାଶ୍ରୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, "ମୋ ସ୍ୱର୍ଗତ ସୁପୁତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପୁତ୍ର ଥିଲା । କେବେ ବି ମୋର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ । ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ଏବଂ ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଓ ଆକରଣକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କର ଭଉଣୀ ଜାହିଦା ରଫିକ୍ ସାହେବା କୁହନ୍ତି କି ମୋ ଭାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଲୋକମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ, ଅନ୍ତରୀକତା ଓ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଭାଇଟିଏ ଥିଲା । ତାକୁ ଶାହୀଦ୍ ହେବାର ବହୁତ ଶୈଳ୍ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ କରିଦେଲେ । ଶାହୀଦ୍ ଠାରୁ ତିନି ଦିନ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଲି ଯେ, ମୋ ଭାଇକୁ ଗୁଲି ବାଜିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଫୋନ୍ କଲି ଏବଂ ପଚାରିଲି କି ଭାଇ କେମିତି ଅଛି ସେତେବେଳେ ଭାଇ କହିଲା, ଦେଇ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି । ତେଣୁ ଭାଇ ସହିତ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ କଥା କହିଲି । ଭାଇ କହିଲା କି ଦେଇ ଆମେ ରାତିରେ କଥା ହେବା । କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଦିନ ମୋ ଭାଇ ସହୀଦ୍ ହୋଇଗଲା ଓ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କର ଭଉଣୀ କୁହନ୍ତି କି "ମୁଁ ଭାଇର ସ୍ୱପ୍ନ ଯୋଗୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲି । "ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶହୀଦଙ୍କର ଭଉଣୀ ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଥିଲେ, ଭଉଣୀ ମହୋଦୟା କୁହନ୍ତି ଯେ, "ମୁଁ ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହି ବାକ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଲି ଯେ, ହୁଜୁର ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଛି ଯେ, ମୋ ଭାଇକୁ ଶହୀଦ୍ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଅତଏବ୍ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋତେ ଏହି ସୂଚନା ମିଳିଲା କି ମୋ ଭାଇକୁ ଶାହୀଦ୍ତର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିଯାଇଛି ।" ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶାହୀଦ୍ତ ମସୟରେ ଶହୀଦ୍ ସ୍ୱର୍ଗତ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା ଜିଲ୍ଲା କୁସୁରର ମଜଲିସେ ଆମିଲାରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ ଓ ନାଜିମ୍ ତେହ୍ରିକେ ଜଦିଦ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଜମାଆତର ନାଏବ୍ କାଏଦ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା ଏବଂ ନାଜିମ୍ ଅତ୍ଫାଲ୍ ହିସାବରେ ସେବା କରିବାକୁ ଆପଣ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ 2ଜଣ ଭଉଣୀ ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ଭଲ୍ଲୈରର ସଦର୍ ଜମାଆତ ନିସାର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ମହୋଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାର ଥିଲେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ମିତହାସ୍ୟ, ସକ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ବିନୀତ ତାଙ୍କୁ ନିରବ ତଥା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱଭାବ, ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ପ୍ରେମ, ଆନ୍ତରୀକତା ଏବଂ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ସେବକ ରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲି । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ନମାଜ୍, ତାହାରେ ନିୟମିତ, ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅଭିଯାନ, ମାନବ ସେବା, ସୁରକ୍ଷା ଡିୟୁଟି ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସେବା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜମାଆତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତ ମନୋଭାବ ରଖି ଭାଗ ନେଉଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ନିଜର ମାତାପିତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେବା ଶୁଶ୍ରୁଷା କରୁଥିଲେ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଜଣେ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟି ରସୁଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଘରେ ଟି.ଭି ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବଙ୍କର ଖୁତ୍ବା ନିଜର ଫୋନ୍ରେ ନିୟମିତ **(ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-12ରେ)** ରୂପେ

130 ତମ ଜଲ୍ଲା ସାଲାତା କାଦିୟାନ୍, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟୋଦ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ବିନସ୍ୱେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍ଲା ସାଲାତା କାଦିୟାନ୍ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଜୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି ।

ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍ଲାସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ଶୋଣିତା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍ଲାସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ଲାସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍ଲାସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍ଲା ସାଲାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ଓ ଅହସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । **(ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)**

(ଖୁତବା ଜୁମା)

ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ଯେଉଁ ଦିନ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ମକ୍କାରୁ ପ୍ରବାସ କଲେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ସେହି ଦିନ ଆପଣ ସ.ଅକୁ ଏହି ଶୁଭ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୁତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଦିନ ଆସିବ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଆଣିବୁ ।

ଗବେଷକଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅବତାରର ଉପରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଦୃଷ୍ଟ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ । ଅତଏବ୍ ଯେପରି ଆପଣ ସ.ଅ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହିଁ ଘଟିଥିଲା ।

ଯଦି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେବ ଯେ, ତାହା ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତାଢ଼ିକପୁଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ନିହିତ ରଖିଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ମକ୍କା ବିଜୟ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁଲି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ଅଭିପ୍ରାୟ କେବଳ ଓ କେବଳ ଏହା ହିଁ ଥିଲା କି ମକ୍କା ବିଜୟର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଉ ବା ମକ୍କା ବିଜୟର ମାର୍ଗ ଉନ୍ମୁକ୍ତ (ଫିତୁ) ହେଉ ।

ମକ୍କା ବିଜୟର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଆତ୍ମ ତୃପ୍ତିବର୍ଦ୍ଧକ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶେଖ୍ ମହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ ଶହୀଦଙ୍କ ବିଶ୍ଳେଷଣର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ।

ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଯଥାଶୀଘ୍ର ସେହି ସନ୍ତାସବାଦୀମାନଙ୍କର ଧରପକଡ଼ର ସାଧନ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦେଶକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସେହି ନାମକୁ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ଆତଙ୍କବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଚଳାଉଛନ୍ତି ସେହି ଆତଙ୍କବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଜନୀୟ ସମୟ ଆସି ଯେଉଁଠି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଉ । ଆମମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କୁ ହିଁ ତାକୁ ଏବଂ ଏହି ତାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଆର ଅଧିକାରକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

23 MAY 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୨୩ ହିଜ୍ରତ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍ଭା, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲିଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ୟୁ.କେ ।
ଖୁତବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍-ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.
ତଟ୍ଟରୁ, ତତ୍ତରୁ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନୱର ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ବିଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଲାମ୍ କହିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତା'କୁ ବଧ କରିଦେବାର ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଁ ସୁରାଃ ଅନ୍ ନିସାର ଆୟତ୍ 95ର ଆବୃତ୍ତି କରିଥିଲି । ଉକ୍ତ ଆୟତରେ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯେ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସଲାମ୍ (ପ୍ରଣାମ ବା ନମସ୍କାର ଜଣାଏ) କହେ ତେବେ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା କୁହ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନାହିଁ । ଏହାର ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ସେଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ନଥିଲି । ଅତଏବ୍ ସେହି ଘଟଣାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଯେପରିକି ମୁଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲି ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଟକାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି କ୍ରୋଧାଭାବ ମଧ୍ୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଠାରୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥିଲେ । କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଆ କରିଥିଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆପଣ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମାହତ ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ସେହି ନିହିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର କିସ୍ତା (ପ୍ରତିଶୋଧ)ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହୁନେନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଆଜି ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । **ଇନଶାଆଲ୍ଲାଃ** । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ ଓ ଅପରାଧ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଥିଲେ ।
ଏପରି ହୁଆଜ୍ଜା କି ପିକାସ୍ତାନରେ ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ନାମକୁ ମାତ୍ର ମୁଲ୍ଲା ମୌଲବାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଧର୍ମର ଠିକାଦାରମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ବୁଝି ଯାଆନ୍ତୁ ଯେ, ସେମାନେ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ଓ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ । କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ବର୍ଜି ଯିବେ ।
ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧର ଯେଉଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ସେହି କ୍ରମରେ ଆଜି ମୁଁ ମକ୍କା ବିଜୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ କରିବି । ସନ୍ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ମକ୍କା ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ମହା ବିଜୟ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ବିଜୟ ରମ୍ଭାନ୍ ମାସ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ହୋଇଥିଲା । ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି କି ଏହି ବିଜୟ ହେଉଛି ମହା ବିଜୟ । ଏହି ବିଜୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶୁଭ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇଥିଲେ । ମକ୍କା ବିଜୟ ଫଳରେ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ

ହୋଇ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେଲେ । (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ ଅଲ୍ଲ ମଞ୍ଜିହିବିଲ୍ ଲୁଦ୍-ନିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-386 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍-ମିୟାହ୍, ବୈରୁତରୁ ଉଦ୍ଧୃତ) (ସବ୍-ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଓ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-200, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍-ମିୟାହ୍) ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମକ୍କା ବିଜୟ ସଂପର୍କରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଶୁଭ ସୂଚନାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁହନ୍ତି ଯେ, وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا (ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍: 81) ଏବଂ କୁହ, ହେ ଆମ୍ଭର ପାଳକର୍ତ୍ତା ! ଆମ୍ଭର ମକ୍କା ସହର ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶକୁ ସତପ୍ରବେଶ କରାଅ ଓ ମକ୍କା ସହରରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସତପ୍ରସ୍ଥାନ କରାଅ, ଏବଂ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଓ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କର ।
ଏ ହେଉଛି ସେହି ଆୟତ୍ ଯାହା ପ୍ରବାସ ପୂର୍ବେ ସୁରାଃ ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍ରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆୟତରେ ପ୍ରବାସ ଏବଂ ମକ୍କା ବିଜୟ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । (ଦିବାଗା ତଫ୍-ସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍ ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-20, ପୃ-346ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)
ସୁରାଃ ଫତାଃରେ ମକ୍କା ବିଜୟର ଶୁଭ ସୂଚନା ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (ଅଲ୍ ଫତହ୍: 19) ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ୍ କରୁଥିଲେ । ସେ ତାହାକୁ ଜାଣି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିଥିଲା । ଅତଏବ୍ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆସନ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।
ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ଯେଉଁ ଦିନ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ମକ୍କାରୁ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ ସେହି ଦିନ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଆପଣ ସ.ଅକୁ ଏହି ଶୁଭ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୁତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଅବଶ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଣିବୁ । ସୁତରାଂ ପ୍ରବାସ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାହତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମରେ କୁହନ୍ତି ଯେ, إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا لَرَأَوْاكَ إِلَىٰ مَعَادٍ (ଅଲ୍ କସସ୍:86) ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସମୟ ଆସିଲେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବଶ୍ୟ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ।
ଇମାମ୍ ଫଖ୍ଫୁଦ୍-ଦିନ୍ ରାଜି ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ଆୟତରେ ମାଆଦ୍ ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଝାଏ । ତେଣୁ ଏଠାର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସ୍ଥାନ ବା ଭୂମି ମକ୍କା ଅଟେ । ତେଣୁ ତହିଁରୁ ଏହା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ଯେ, ବିଜୟ ଦିନ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ମକ୍କା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।
ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପ୍ରବାସ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ମଦିନାର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ମକ୍କାରୁ

ପ୍ରେମ ଓ ଆନ୍ତରୀକତାମୂଳକ ଭାବାବେଗ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହି ଭାବାବେଗ ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ହ. ଜିଦ୍ରାଲ୍ ଅ.ସ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ,, ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ! କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମିକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି କି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ । ହ. ଜିଦ୍ରାଲ୍ ଅ.ସ କହିଲେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି, **إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُرِثُهَا مَنْ يَشَاءُ** ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସଭାଙ୍କର ଶପଥ ! ଯିଏ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମ୍ ଅନିର୍ବାଣ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେହି ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମ୍ଭକୁ ମକ୍କାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଣିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭକୁ କୁରିଶମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅବଶ୍ୟ ମକ୍କା ଫେରାଇ ଆଣିବେ । କାରଣ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେତେବେଳେ ମକ୍କାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମକ୍କା ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ (ପୁଣି) ସେଠାରୁ (ମଦିନାରୁ) ଫେରି ଆସିଲେ । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ କଥା ମକ୍କା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗୋଷ୍ଠକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମ୍ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣପ୍ରମାଣ ଅଟେ । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦୃଷ୍ଟ ଖବର ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଯେପରି ଆପଣ ସ.ଅ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହିଁ ଘଟିଲା । (ଅତ୍ ଡଫ୍ଟିରୁଲ୍ କବିର୍, ରାଜି, ଭାଗ-13 ଓ 25, ପୃ-19 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁତରୁ ଉକ୍ତ)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମ୍ରେ ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କା ବିଜୟ ହେବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହା ସ୍ମରଣ ମଧ୍ୟ କରାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି କି ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ବି ଯାଅ କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଦୌ ଭୁଲିବ ନାହିଁ ଯେ, ମକ୍କା ଶେଷରେ ହିଁ ଜୟ ହେବ ଏବଂ ତୁମକୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଦୁଆ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଅତଏବ୍ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମ୍ରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରକାଶରେ ଆମେମାନେ ଏହା କହିପାରିବୁ ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଏଯାବତ୍ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସୈନ୍ୟ ଅଭିଯାନର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିପ୍ରାୟ ମକ୍କା ବିଜୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ସୁତରାଂ ଏହି ମହାନ୍ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ **وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (ଅଲ ବକ୍ରାହ୍:150)** ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ପଛେ ସେହି ଆଡ଼କୁ ହିଁ ନିଜର ମୁହଁ କର ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସୁରାଃ ବକ୍ରାହ୍ରେ ଉପରୋକ୍ତ ଯେଉଁ ଆୟତ୍ ରହିଛି ତାହାର ତର୍ଜମା କରି ହ. ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି ଯେ, ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ **وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ** ସଂପର୍କରେ ଏହା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ପଛେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମେମାନେ ନିଜର କିବ୍ଲା ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍କୁ ହିଁ ରଖ । ଏହାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରି ଥାଆନ୍ତା ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ କିବ୍ଲା କେବଳ ମଦିନାବାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥିବ । ସେଇଥି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠୁ ବି ବାହାର ନିଜର ମୁଖ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟତା ଏହିକି ଯେ, ଯଦିଓ ଉପରୋକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି ପଛେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କିବ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରିବା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । 1- ଏଇଥି ପାଇଁ ଯେ, ଯେଉଁ ନମାଜ୍ କୌଣସି ସହର କିମ୍ବା ଗ୍ରାମରେ ରହି ପାଠ କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ସହରରୁ ବାହାରିବା (ପ୍ରସ୍ଥାନ) କରିବା ସମୟର ନମାଜ୍ ସହିତ ବିଶେଷ ରୂପେ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଆଦେଶ ଦେବାର ଥିଲା ଯାହା ନମାଜ୍ ଉପରେ ଅଧିକ ଚରିତାର୍ଥ ହୋଇପାରି ଥାଆନ୍ତା । ନା କି ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥାଆନ୍ତା ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଯାତ୍ରାବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଖୁବ୍ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସକାଳ 10.00 ସମୟରେ ସହରରୁ ବାହାରେ କିମ୍ବା ଅସର୍ ଓ ମଗରିବର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସହରରୁ ବାହାରେ ଅବା ଅର୍ଦ୍ଧ ରାତ୍ର ସମୟରେ

ସହରରୁ ବାହାରେ, ତେବେ ଏହି ସମସ୍ତ ସମୟ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁଠି ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ **وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** ଆଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସହରରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଖୁବ୍ କମ୍ ହିଁ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ବିଶେଷକରି ମନୁଷ୍ୟ ସେତେବେଳେ ନମାଜ୍ ପାଠ କରି ସାରିଥାଏ ଅବା ଯଦି ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବ ତେବେ କିଛି ସମୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନମାଜ୍ ପାଠ କରି ପାରିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ବାହାରିବା ବା ପ୍ରସ୍ଥାନ ସହିତ ନମାଜ୍ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ବୋଲି ମନେକରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନମାଜ୍ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାରିବା ସମୟ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ରୂପେ ସଂପର୍କ ରଖି ଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏକଥା ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ବାହାରିବା ବା ପ୍ରସ୍ଥାନ ସମୟ ସହିତ ନମାଜ୍ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନଥାଏ ।

ସୁତରାଂ ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଆୟତ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ଘରୁ ବାହାରିବା ସହିତ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା କୌଣସି ମତେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ମନେକରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରାବସ୍ଥାରେ ତ' ବେଳେବେଳେ ଦିଗର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପାସୋରି ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଯେଉଁଆଡ଼େ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ବା ଫେରାଅ ସେହି ଆଡ଼େ ହିଁ ନମାଜ୍ ପାଠ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ଯାନରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ପାରୁ ନଥିବ ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମ୍ ଏବଂ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ କୃତ୍ୟରୁ ଏହା ହିଁ ପ୍ରମାଣିତ ଯେ, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁହଁ ଯେଉଁଆଡ଼େ ବି ହୋଇଯାଉ ପଛ ସେହିଆଡ଼େ ମୁହଁ କରି ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବା ବୈଧ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ନମାଜ୍ ପାଠ କରୁଥାଏ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ମୁହଁ କଲେ ସେହିଆଡ଼େ ମୁହଁ କରି ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବା ବୈଧ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁହଁ କିବ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ଥାଉ ଅବା ନଥାଉ ପଛେ କିନ୍ତୁ ନମାଜ୍ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଯିବ । ସେତେବେଳେ ଦିଗର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା । ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ ସବୁ ଏକାପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କେବଳ ହୃଦୟଜନିତ ଧ୍ୟାନ ଖାନ୍ଦା କାଆବା ଆଡ଼କୁ ହେବା ଉଚିତ୍ । ନମାଜ୍ ପାଠ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମନ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏହି ଧାରଣା ଥିବା ଉଚିତ୍ କି ମୋର ଧ୍ୟାନ ଖାନ୍ଦା କାଆବା ଆଡ଼କୁ ରହିଛି.....ଆଜିକାଲି ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଦିଗର କୌଣସି ବାଧ୍ୟ ବାଧକତା ହୋଇ ନଥାଏ । କାରଣ ଗାଡ଼ି କେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ, କେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ, କେତେବେଳେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ତ' ଆଉ କେତେବେଳେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଥାଏ । ସେହିପରି ଜାହାଜ୍ ଓ ବିମାନ ଯାତ୍ରାରେ ଯାହାକି ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ଅଟନ୍ତି, ସେହି ଯାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ ଦଖ୍ଲଥାଉ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାହାଜ୍ କିମ୍ବା ବିମାନରେ ବସି ନମାଜ୍ ପାଠ କରିଥାଏ ତା'ର ନମାଜ୍ରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନଥାଏ । ଯଦି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥକୁ ସଠିକ୍ ବୋଲି ମନେକରାଯାଏ ତେବେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରାଯାଇପାରିବ ଓ ନା ହିଁ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ବସିଥିବା ଯାତ୍ରୀ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରି ପାରିବ । ଅତଏବ୍ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ଥାନ ସମୟରେ ଦିଗର ବିଶେଷ ବାଧ୍ୟ ବାଧକତା ରହୁ ନାହିଁ ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ ଆୟତ୍ତରୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ମନେକରିବା କି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠୁ ବି ବାହାର ଖାନ୍ଦା କାଆବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବା କିପରି ସଠିକ୍ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ହୋଇପାରିବ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଇଥି ପାଇଁ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ, ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଏହା ହେବ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠୁ ବି ବାହାର ନିଜର ମୁହଁ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ କର କିମ୍ବା ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ବି ବାହାର ନିଜର ମୁଖ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ କରିନିଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝି ପାରିବ ଯେ, ଚାଲିବା ସମୟରେ ନମାଜ୍ ପାଠ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ସ୍ଥିର ଚିତ୍ତରେ ହିଁ ନମାଜ୍ ପାଠ କରାଯାଇ ପାରିବ । ହିଁ ଯଦି ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ତର ଏହି ଅର୍ଥ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା କି **وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ପଛେ କିନ୍ତୁ ନିଜର ମୁଖ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ କରିନିଅ । ତେବେ ଏହି ଅର୍ଥ ସଠିକ୍ ହୋଇପାରି ଥାଆନ୍ତା । ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ! ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ପଛେ ନିଜର ମୁଖକୁ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ । ଅତଏବ୍ ସେତେବେଳେ ଏହି ଅର୍ଥ ସଠିକ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ' ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, **وَمِنْ**

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
<p>"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।" (ଅଲ୍ ହଜ୍:31)</p> <p>ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan , Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)</p>

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
<p>"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନ୍ଫିକୁ ମିନା ତୁହିବୁନ୍ ।" (ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)</p> <p>ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)</p>

أَيُّهَا هُوَ مُهَيَّبٌ ! تُوَسِّلُ يَدَيْكَ إِلَى مَنْ هُوَ فِي حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلًا وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ମସଜିଦ୍‌ରେ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ,
 ଏବଂ ହେ ମୁସ୍ଲିମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ପଛେ ସେହି ଆଡ଼କୁ
 ହିଁ ନିଜର ମୁହଁ କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ବାହାରିବା ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ
 କରାଯାଇ ନଥାଏ । ବରଂ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିର ଚିତ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ନମାଜ ପାଠ
 କରାଯାଇଥାଏ । ଅତଏବ୍ ତହିଁରୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, ଏଠାରେ ନମାଜ୍ ପାଠ
 କରିବାର ଅର୍ଥ କରିବା କୌଣସି ସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ
 କୁହନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ନମାଜ୍ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥାନର କୌଣସି ସଂପର୍କକୁ ସ୍ୱୀକାର ନକରାଯାଏ
 ତେବେ ବାରମ୍ବାରତା ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ଅଟେ ।
 ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ କରାମତ୍ରେ ବାରମ୍ବାରତା ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଦୃଶ୍ୟମାନ
 ହୋଇଥାଏ ଯେ, ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ କରାମତ୍ରେ ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ
 ଏବଂ ବିଷୟବସ୍ତୁର ପାରସ୍ପରିକ ସଂଯୋଜନା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପର୍କକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ
 ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ବି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ସେତେବେଳେ
 ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ନାସିଖ୍ ଓ ମନସୁଖ ଉପରେ ବିଚିତ୍ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇ ଥାଆନ୍ତି ।
 ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ କରାମତ୍ରେ ଗୋଟିଏ ଆୟତକୁ ନାସିଖ୍
 ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆୟତକୁ ମନସୁଖ୍ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରି ଆପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ
 କରିନେଇ ଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ କରାମତ୍ରେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟତା ତଥା ବାସ୍ତବତା
 ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ସଂସାରକୁ ଅବଗତ କରାଇଛନ୍ତି, ଯଦି ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟି
 ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଏ ତେବେ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ କରାମତ୍ରେ ନା କୌଣସି ବାରମ୍ବାରତା
 ଅର୍ଥାତ୍ କଳହ ଦୃଶ୍ୟମାନେ ହୋଇପାରିବ ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ଆୟତକୁ ମନସୁଖ୍
 ବୋଲି ବିବେଚିତ କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହିକି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରାମ୍
 ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମକ୍କା ଭୂମିରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଗଲା ସେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ୍
 ଧର୍ମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆପତ୍ତି କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ
 ଯେତେବେଳେ ହ. ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ବାଉଁସହ ଥିଲେ ଏବଂ ଖାନା
 କାଆବା ସହିତ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ସଂପର୍କ ଥିଲା ତେବେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେ,
 ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ମକ୍କାରୁ କାହିଁକି ବାହାର କରିଦିଆଗଲା । କାହିଁକି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ
 ବିତାଡ଼ିତ କରିଦିଆଗଲା । ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ମକ୍କାରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦିଆଗଲା
 ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର କିପରି ଚରିତାର୍ଥ ଓ
 ପୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ହୋଇପାରିବେ ? ଉକ୍ତ ଆପତ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା କୁହନ୍ତି ଯେ, **مَنْ
 أَيْتَهُ هُوَ مُهَيَّبٌ** ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହେଁସ୍ ସ.ଅ ! ମକ୍କାରୁ
 ତୁମର ବାହାରିବା ସାମୟିକ ଅଟେ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କରୁଅଛୁ କି
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନଃ ଏହି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମକ୍କା ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ
 ବିସ୍ତାର କରିନେବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ
 ଏହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ
 ଏହି ଆଶା ପୋଷଣ ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ
 ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପୁରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ । ଏପରି ନୁହେଁ କି
 ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ହାତ ଉପରେ ହାତ ରଖି
 ବସିଯିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ
 କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯଦି ଏହା ମନେକରି ନିଅନ୍ତି ଯେ, ଇଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ
 ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ତଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ସ୍ୱୟଂ ହିଁ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 କରିବେ । ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର କ'ଣ ବା ଆବଶ୍ୟକତା
 ରହିଛି ?

ହୁକୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି : "ଲୋକମାନେ
 ଯଦି ଏହା ମନେକରନ୍ତି ଯେ, ହ. ମୁସା ଅ.ସ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ।
 ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦେଶଟି ସମ୍ମୁଖୁ ଚାଲି ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଅ.ସ
 ନିଜର ଜାତି ବା ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଲୋକମାନେ ଯାଅ ଏବ
 ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେହି ଦେଶକୁ ଅଧିକାର କରିନିଅ । ହ. ମୁସା ଅ.ସଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଭ୍ରମବଶତଃ
 ଏହା ଭାବିନେଲା ଯେ, ଇଶ୍ୱର ତ' ଏହି ଦେଶ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ
 କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ନିଜେ ହିଁ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ) ପୂରଣ କରିବେ ।
 ତେଣୁ ସେହି ଇଶ୍ୱର ହିଁ ନିଜେ ନିଜର ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ଆମମାନଙ୍କୁ
 ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଉଦ୍ୟମ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା
 ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଅ.ସଙ୍କ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ହ. ମୁସା ଅ.ସଙ୍କୁ

କହିଦେଲେ ଯେ, ହେ ମୁସା ! ତୁମ୍ଭେ ଆମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ ପରା ଏହି ଦେଶ ଇଶ୍ୱର
 ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି
 ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏହି
 ଦେଶକୁ ଜୟ କଲୁ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର କ'ଣଟା ଲାଭ
 ହେଲା ? ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ ଯେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ରହିଛି ଯେ,
 ଏହି ଦେଶ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର
 ଇଶ୍ୱର ଦୁହେଁ ଯାଇ ଲଢ଼ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ବସି ରହିଥିବୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ
 କିଛି କରିବୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଦେଶ ଜୟ କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ସେତେବେଳେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିନେବୁ ।"

ହୁକୁର ର.ଅ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କର ଏକଥା କହିବା
 ସଠିକ୍ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକଥା କହେ କି
 ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ମୁଁ ତୋତେ ଅମକ ଜିନିଷ ଦେବି ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ
 ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ଆସି ସେହି ଜିନିଷ ମାଗେ ଏବଂ ସମ୍ମୁଖରୁ
 ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କହିଦିଏ ଯେ, ଯାଅ ତୁମେ ଯାଇ ବଜାରରୁ
 ସେହି ଜିନିଷ କିଣିନିଅ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏହା କହିବେ ଯେ, ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
 ବଜାରରୁ ସେହି ଜିନିଷ କିଣି ନେଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ତୁମେ ତା' ସହିତ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ
 ତଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା କ'ଣ ଥିଲା ? ଅତଏବ୍ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ଉକ୍ତ
 କଥାଟି ଯୁକ୍ତଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଐଶୀ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କରେ ଉକ୍ତ
 କଥାଟି ସବୁଠୁ ଅଯୌକ୍ତିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ (କଥା) ବୋଲି ମନେହୁଏ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା
 ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍ ଜାତିର ପ୍ରଶଂସା କଲେ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ,
 ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲଢ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ଲଢ଼ିବାର
 ଦାୟିତ୍ୱ ଆମମାନଙ୍କର ଅଟେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇ
 ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବୁ । କେବଳେ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହିଲେ, ହେ
 ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରିଛ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ
 ଉକ୍ତ ଦେଶରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି । ଯାଅ 40 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ
 ନିରୁଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ଘୂରି ବୁଲୁଥିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉକ୍ତ ଦେଶର ଅଧିକାରୀ
 ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ନୂତନ ବଂଶଧରମାନେ ଏହି ଦେଶର ଅଧିକାରୀ
 ହେବେ.....କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର (ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର) ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ
 କରି । ଅତଏବ୍ ଦେଖ ଏହି କଥା ମନୁଷ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତ' ସଠିକ୍ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବା
 ବିବେକାନୁମୋଦିତ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଐଶୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ
 ଉକ୍ତ କଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବା ଅବିବେକାନୁମୋଦିତ ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରକାର
 କଥା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶାନ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରି ଦେଇଥାଏ । ଏହାର କାରଣ ଏହିକି ଯେ,
 ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ତଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରେ ସେତେବେଳେ
 ଆକାଶୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କୌଣସି
 ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶୀୟ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିର
 କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନଥାଏ । ସେଇଥି ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବା
 ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କରେ ସେତେବେଳେ ଏପରି ବସ୍ତୁ ବା ଜିନିଷର ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କରିଥାଏ
 ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ବା ଜିନିଷ ତା'ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ତଥା ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ
 ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହେବ ଯେ, ଯଦିଓ ଉକ୍ତ
 ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦେଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ ।
 କିନ୍ତୁ ଏହି ଦେଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।"

ଯେଉଁ ଜାତି ଫିରଓଦିନ୍ ଅଧୀନରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଦାସ ହୋଇ ରହିଲା, ଯେଉଁ ଜାତି
 ଫିରଓଦିନ୍ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଚା ତିଆରୁ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁ ଜାତି ଘୃଣ୍ୟରୁ ଅତି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରୁଥିଲା, ସେହି ଜାତି (ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍) ଏତି ବିଶାଳ ଦେଶ ଉପରେ ଯେଉଁ ଦେଶ
 ଉପରେ ଆଦ୍ ଜାତି ଶାସନ କରୁଥିଲା, ସେହି ଆଦ୍ ଜାତି ଉପରେ ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍
 ଜାତି କିପରି ଅଧିକାର କରିପାରି ଥାଆନ୍ତା ? ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍‌କୁ ଏହି ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହୋଇଯିବା ସାଧାରଣ କଥା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍‌କୁ କହିଲେ, ହେ
 ବନି ଇସ୍ରାୟିଲ୍ ! ଏହି ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ତିଆର କରିବା ଯଦିଓ ଅସମ୍ଭବ
 ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି
 ଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଦେବୁ ଓ ଆମ୍ଭ ସହାୟତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଉକ୍ତ ଦେଶକୁ
 ଅଧିକାର କରିନେବ । ଅତଏବ୍ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତଥା ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ଏହି ଅର୍ଥ
 ନୁହେଁ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଯଦି କୌଣସି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଉକ୍ତକୁ

କଲମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ
 ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ
 ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଁସ୍ ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
 (ମଲଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid,
 Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
 "ଇଉତନିବୁଲ୍ ରଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି
 ମସିଣର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family,
 Jamat Ahmadiya Kerang,
 Darul Fazal (Odisha)

ଉଦ୍ୟମ କରିବାର ଆଉ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହୋଇଥାଏ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦେଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପାୟ ଏବଂ ପଛା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତୁମେମାନେ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ (କୃତକାର୍ଯ୍ୟ) ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ତଥା ପ୍ରତିଶୃତିର ପ୍ରକାରଭେଦ ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର (ଲୋକମାନଙ୍କର) ପ୍ରତିଶୃତିର ଭଙ୍ଗ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୃତି ଯହିଁରେ ପଛା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେହି ପ୍ରତିଶୃତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅଜ୍ଞାକାର ତଥା ପ୍ରତିଶୃତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରେ ଓ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ନକରେ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତିଶୃତିରେ ଏପରି ହୋଇ ନଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଦେବି । କାରଣ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତି ହସ୍ତରେ ନଥାଏ । ସେ ଯଦି ଏପରି କୁହେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହି ଥାଆନ୍ତି । ଆମେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଚାରିବୁ କି ତୁମେ କିଏ ବା ଭାଗ୍ୟକୁ ବଦଳାଇ ବାଲା ? କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ଏହା କହି ପାରିବେ ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିବ ମୋର ଆଦାଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପଛା ଓ ଯୋଜନା କରିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ଏବଂ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଦେବି । କାରଣ ଭାଗ୍ୟ ଏପରି ଏକ ବସ୍ତୁ ଅଟେ ଯାହାକି ତା' ହସ୍ତରେ ରହିଛି ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ ତାହାକୁ ବଦଳେଇ ଦେଇ ପାରିବ । ଆହୁଁକରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମଙ୍କା ବିଜୟର ପ୍ରତିଶୃତି ଦିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହା କୁହାଗଲା ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ହ. ମୁସା ଅ.ସଙ୍କ ଜାତି (ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ)ଙ୍କ ପରି ଏହା ବୁଝିନେବ ନାହିଁ ଯେ, ଈଶ୍ଵର ମଙ୍କା ଦେଇ ଦେବାର ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି , ତେଣୁ ସେ ନିଜେ ହିଁ ତାହାକୁ (ଅଜ୍ଞାକାର)କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନା ଏବଂ ଉପାୟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବରଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାରର ଏହି ଅର୍ଥ ରହିଛି ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯଦି ଦୁର୍ବଳ ନହୋଇ ଥାଆନ୍ତ ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମଙ୍କା ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଲ? ମଙ୍କା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର ଏହି ଅର୍ଥ ଥିଲା କି ତୁମେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ଅଟ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶତ୍ରୁ ଠାରୁ ମଙ୍କା ଛଡ଼ାଇ ଆଣିବ । ଅତଏବ୍

من حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ବାହାର କିମ୍ବା ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ବି ବାହାର ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ହେବା ଉଚିତ୍ କି ତୁମେମାନେ ମଙ୍କା ଜୟ କରିବ । ସେହିପରି ସ୍ଫୁରୁକର ଅର୍ଥ.....ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଆକ୍ରମଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ଆକ୍ରମଣ କର ଓ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ବାହାର ଅବା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ବାହାର, ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ବାହାର ଅବା ଉତ୍ତର ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ବାହାର ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଏଭିପ୍ରାୟ ହେବା ଉଚିତ୍ କି ତୁମେମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସ୍ଥାନ ମଙ୍କା ବିଜୟ ଉପରେ ହିଁ ଆଧାରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ତୁମେମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ଶତ୍ରୁ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯାଏ ଯେ, ସେହି ଦେଶରେ ପଶ୍ଚିମ ପଟରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ମିତ୍ରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ତଣୁ ସେହି ମିତ୍ରମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ମନ ଭିତରେ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି ଯେ, ସେମାନେ ପଛପଟୁ ଆକ୍ରମଣ ନକରି ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ପଶ୍ଚିମ ପଟେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଫା କରିଦିଅ (ପରାସ୍ତ କରିଦିଅ) । ଅତଏବ୍ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି ହେବ ଯେ, ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ଏହି ଆକ୍ରମଣ ବାସ୍ତବରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ଆକ୍ରମଣର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଅଟେ । ସେହିପରି ଯଦି ସେହି ଜାତିର ମିତ୍ରମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଯଦି ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କର ତେବେ ତୁମର ଏହି ଆକ୍ରମଣ ବାସ୍ତବରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ହିଁ ହେବ । କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ହିଁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଅଟେ ।

ସୁତରାଂ ଏହି ମୂଳାଭିପ୍ରାୟ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଜାତି, କୌଣସି ଦେଶ ଏବଂ କୌଣସି

ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଯେତେବେଳେ କର ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୁହଁ ମଙ୍କା ଆଡ଼କୁ ହେବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଖାନା କାଆବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଜୟ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆହୁଁକରତ ସ.ଅଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରୁ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଙ୍କା ବିଜୟ ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଆହୁଁକରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ଅଭିପ୍ରାୟ ମଙ୍କା ବିଜୟ ହିଁ ଥିଲା । ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆହୁଁକରତ ସ.ଅଙ୍କ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ଉଦ୍ଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିବାର ଅବଲୋକନ କରୁଥିଲେ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଜାତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେହି ଜାତି ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମଙ୍କା ବିଜୟ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଯିବ ସେଠାରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ଯେତେ ଉତ୍ସାହାଉଥିଲା ପଛେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଣଦେଖା ପଛା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଅନେକ ଜାତି ଆହୁଁକରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛିଡ଼ାହେଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଜାତି ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମଙ୍କା ବିଜୟ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯିବ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଜାତି ସହିତ ଅବଶ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଯଦି ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେବ ଯେ, ତାହା ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତାତ୍ତ୍ଵିକପୂର୍ଣ୍ଣ ରହସ୍ୟ ନିହିତ ରଖିଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ମଙ୍କା ବିଜୟ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁକି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ଅଭିପ୍ରାୟ କେବଳ ଓ କେବଳ ଏହା ହିଁ ଥିଲା କି ମଙ୍କା ବିଜୟର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଉ (ମଙ୍କା ବିଜୟର ବାଟ ଫିଟୁ) । ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଏହି ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ବାହାର କିବଲା ଆଡ଼କୁ ନିଜ ମୁହଁ ବୁଲାଇ । ଯେପରିକି ଏହା କୁହାଯାଇଅଛି କି **مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ** ଶବ୍ଦ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା । ବରଂ ସେହି ଶବ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହି ଶବ୍ଦ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ପଛେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କିବଲା ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁହଁ ବୁଲାଇ । କାରଣ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାରକୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଚାଲି ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସହିତ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । ବରଂ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ କେବଳ ଏହି ଅର୍ଥ ରହିଛି ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ବାହାର ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ଯାହାର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ହୋଇଥିବ, ତୁମେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ଯାହାର ମୁହଁ (ସ୍ଥାନ) ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ହୋଇଥିବ, ତୁମେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ଯାହାର ମୁହଁ ଉତ୍ତର ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ହୋଇଥିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରିଥାଅ ପଛେ କିନ୍ତୁ ତୁମର ମୁହଁ ମଙ୍କା ଆଡ଼କୁ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାର ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ କେବଳ ଉକ୍ତ କଥା ଆଡ଼କୁ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ତୁମେମାନେ ମଙ୍କା ଜୟ କରିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରି ସମଗ୍ର ଆରବ ଦେଶକୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଅଧୀନକୁ ଆଣିବ ।

وَجُؤُور ଅର୍ଥ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ.....ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଖାନା କାଆବାକୁ ଜୟ କରି ତାହାକୁ (ଖାନା କାଆବାକୁ) ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର କେନ୍ଦ୍ର ରୂପେ ଗଢ଼ିନେବ । କାରଣ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍କାରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍କା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଆରବର ଲୋକମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୁସଲମାନମାନମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବହିର୍ଭୂତ ଥିଲା । ନିଃସନ୍ଦେହ ଆରବ୍ୟ ସରକାର କୌଣସି ବୃହତ୍ ସରକାର ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆରବ୍ୟ ସରକାର ତୃଣାକମ୍ପୁଲ୍ ମୁଲୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅରାଜକତା ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ଆରବ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ନାନା ଦେଶର ସମ୍ରାଟମାନେ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ତୁକ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ମଙ୍କା ଯଦିଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୂଙ୍ଘଳିତ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନଥିଲା ପଛେ କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପରି ଏକ ଦେଶର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ଯାହାର ଜନସଂଖ୍ୟା 15, 20 ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ଆଖପାଖରେ ଥିବା ସଂପ୍ରଦାୟର ଦୃଷ୍ଟି ସର୍ବଦା ସେହି ରାଜଧାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମଙ୍କା ଆଡ଼କୁ ହିଁ ପଡୁଥିଲା । ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ମଙ୍କାର ପାରିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ମନେକରୁଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ

ହୁଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

କଲାମୁଲ୍ ଇମାନ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ପାଳମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ।"
 (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: **Sk Shamim Ahmad Sultan & Family, Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)**

ସେହି କାଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଞ୍ଜୁ ଆରବର ଏକ ସର୍ବ ବୃହତ୍ ସହର ଥିଲା । ମଞ୍ଜୁ ସହରର ଜନସଂଖ୍ୟା 15, 16 ହଜାର ଥିଲା । ସେହି ଆରବର 15, 20 ଲକ୍ଷ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ସିପାହୀ ଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ କଳାରେ ସେମାନେ ନିପୁଣ ଏବଂ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ ଥିଲେ । ସେମାନେ ବୀର, ସାହସୀ ଓ ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିବା କୌଣସି ସହଜ କଥା ନଥିଲା । ସୁତରାଂ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମାତ୍ର 400, 500 ସିପାହୀ ଥିଲେ । ଅତିବେଶୀରେ 1000 ମହିଳା ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଶାଇ ସେମାନଙ୍କର ମୋଟ୍ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 11000, 12000 ହୋଇଥିବ । ଏହାଠାରୁ ବେଶୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଶକ୍ତି ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ନଗଣ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଲଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ନଥିଲା । ଅତଏବ୍ ଯଦି ମୁସଲମାନମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ କୌଣସି ବାସ୍ତବତା ନଥିଲା, ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଲେଖି ଦେଇ କୁହନ୍ତି ଯେ, "ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ ଯଦିଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଶକ୍ତିହୀନ ବୋଲି ଦୃଶ୍ୟମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦିନ ଆସିବ ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଜୟ କରିନେବେ, ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିନେବେ । ସେହି ରାଜଧାନୀରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବଜ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯେ, ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ ସେଠାରେ ଆଦେଶ (ଆଇନ୍) ପ୍ରଣୟନ କରିବେ ଓ ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀତାକୁ ଆରବ ଭୂମିରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିର୍ମୂଳ କରିଦେବେ । ଉକ୍ତ ଦାବିଟି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏକ ପାଗାଳୀମାନୁକ ଦାବି ଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଦାବିଟି ଏପରି ଦାବି ଥିଲା ଯାହା କୌଣସି ବିଶେଷ ଅଞ୍ଚଳ ସହିତ ବିଶେଷିତ ନଥିଲା । ବରଂ ଉକ୍ତ ଦାବିର ବ୍ୟାପକତା ଅତି ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଭାବ ଥିଲା । କାରଣ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ କେବଳ ମଞ୍ଜୁ ଜୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ କେବଳ ଆରବ ଦେଶ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିନେବାର ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଲେଖି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଲହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଲେଖି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଅଗ୍ନିପୂଜକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଲେଖି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଏହି ଘୋଷଣା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସମଗ୍ର ସଂସାରରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବେ । ଏହି ଦାବିଟି କେବଳ ପାଗାଳୀମାନୁକ ଦାବି ନଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ପାଗଳ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ଏବଂ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପାଗଳ ବୋଲି ମନେକରୁଥିଲେ । କାରଣ ମୁସଲମାନମାନେ ଏପରି ଏକ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁ ଦାବି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ବସ୍ତୁବାଦୀ ସଂସାରରେ କୌଣସି କାରକ ଏବଂ ସାଧନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଔଷଧ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମାନୋମେନିଆ [Monomania] କୁହାଯାଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଓ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପାସୋରି ଦେଇ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଏବଂ ବ୍ୟଗ୍ରତା ଓ ଉକ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାଗଳତା ପରି ଉତ୍ସାହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ କେବେ ବି ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଆଡ଼କୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛି ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମମାନେ ସମସ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଭୁଲିଯାଅ ଏବଂ କେବଳ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ କି ଆମେମାନେ ମଞ୍ଜୁକୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଜୟ କରିବୁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମଞ୍ଜୁ ଏବଂ ଖାନା କାଆବା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଆରବ ଏବଂ ସମଗ୍ର ସଂସାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଏଠାରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତାପିତ (ଉଠେ) ହୋଇପାରିବ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଏପରି

କାହିଁକି କହିଲେ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ବି ବାହାର ନିଜର ଧ୍ୟାନ ମସ୍ଜିଦ୍ରେ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ ରଖ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଏପରି କାହିଁକି କହିଲେ ନାହିଁ, ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପଟୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କର ସେତେବେଳେ ଧ୍ୟାନ କିନ୍ତୁ ମସ୍ଜିଦ୍ରେ ହରାମ୍ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ରଖ ? ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଏହିକି ଯେ, ପ୍ରସ୍ଥାନର ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାରିବା ସମୟରେ ହିଁ ଏହା ନର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥାଏ ଯେ, ଆମର ଏହି ଆକ୍ରମଣରୁ କ'ଣ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ? ଏପରି ହୋଇ ନଥାଏ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଆଗ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବ ଓ ତା'ପରେ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧର ଅଭିପ୍ରାୟ ସଂପର୍କରେ ବିଚାର କରିବ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ମଞ୍ଜୁ ବିଜୟର ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଥିଲା । ସେଇଥି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଦେଖୁନିଅ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଭାବ ମଞ୍ଜୁ ଉପରେ କ'ଣ ପଡ଼ିବ ? ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଯଦି ମଞ୍ଜୁ ବିଜୟରେ ସହାୟକ ନହୁଏ ତେବେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଅ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତହିଁରୁ ଏହା ବୁଝିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯେ, ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ନିଜର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବୀରତ୍ୱମୂଳକ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ କାରଣ ଇତିହାସରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ଯେ, ଏହି ଆୟତ୍ଗୁଡ଼ିକର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଉକ୍ତ କଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ରେ କେବଳ ଆହଜ୍ରତ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ହିଁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର କାରଣ ଏହିକି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ମଞ୍ଜୁ ବିଜୟର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ି ନଥାଆନ୍ତା । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପରେ ମଞ୍ଜୁ ଉପରେ କୌଣସି ଆକ୍ରମଣ ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା । ବରଂ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଭିଧାନରେ ହିଁ ରହିଥାଆନ୍ତା । ତହିଁରେ ଭବିଷ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଦିଆଗଲା କି ମଞ୍ଜୁ ଭୂମିକୁ ଆଉ ପୁନଶ୍ଚ ଶାରୀରୀକ ରୂପେ ଜୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମଞ୍ଜୁ ଆଉ ଶାରୀରୀକ ରୂପେ ବିଜୟ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ମଞ୍ଜୁ ଭୂମିର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସକ୍ରିୟ ଜମାଅତ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଦିଆଯିବ ଏବଂ ମଞ୍ଜୁ ସର୍ବଦା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ରେ ହିଁ ରହିବ ।

(ତଫସିର୍ କବିର, ଭାଗ-3, ପୃ-11-18, ସଂସ୍କାରଣ ବର୍ଷ-2022)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରାକ୍ତପନ ଏଇଥି ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଥିଲା କି ଆସନ୍ତା ଖୁତ୍ବାମାନଙ୍କରେ ମଞ୍ଜୁ ବିଜୟର ଯେଉଁ ଘଟଣାବଳୀର ତତ୍ତ୍ୱ ହେବ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ସହଜ ହେବ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମଞ୍ଜୁ ବିଜୟର ଅବିଶିଷ୍ଟାଂଶ ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତା ଖୁତ୍ବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଜଣେ ଶହୀଦ୍ ବିଷୟରେ ତତ୍ତ୍ୱ କରିବି ଏବଂ ନମାଜ୍ ଜୁମା ପରେ ଏହି ମୃତକ ଶହୀଦ୍ଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ପାଠ କରିବି । ସେହି ମୃତକ ଶହୀଦ୍ ହେଲେ ମୁବଶ୍ଶିର ଅହମଦ୍ ଦେହେଲ୍-ଖାଲ୍ ସୁପୁତ୍ର୍ ସ୍ୱର୍ଗତ୍ ତାଲ୍ଲର ଶେଖ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମହମୁଦ୍ ସାହେବ । ଆପଣ ସର୍ଗୋଧାର ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅହମଦ୍-ଇ-ଶତ୍ରୁମାନେ ମେ ମାସ 16 ତାରିଖ ଦିନ ଗୁଲି କରି ଶହୀଦ୍ କରି ଦେଇଥିଲେ । وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ । ପ୍ରାପ୍ତ ବିବରଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ ତାଲ୍ଲର ସାହେବ ନମାଜ୍ ଜୁମା ପାଠ କରି ସାରିବା ପରେ ନିଜର ସପରିବାରେ ସର୍ଗୋଧା ସ୍ଥିତ ଫାତିମା ହସ୍ନିଚାଲ୍ ଠାରେ ଯେଉଁଠି ଆପଣ ଅଭ୍ୟାସ କୁରୁଥିଲେ ସେଠାରେ ଆପଣ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ହସ୍ନିଚାଲ୍ରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆପଣ ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା କରିଡ଼ର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ନିଜ ରୁମ୍କୁ ଯାଉଥିଲେ କି ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସିଲା । ସେହି ଅଜ୍ଞାତ ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜର ଶପିଂ ବ୍ୟାଗରୁ ପିସ୍ତଲ୍ (ବନ୍ଧୁକ) ବାହାର କରି ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କ ପିଠି ପଛରେ ଫାୟାର୍ (ଗୁଲି କରିଦେଲା) କରିଦେଲା । ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଗୁଲି ବାଜିଲା ଏବଂ ଗୁଲି ଶରୀର ଭେଦ କରି ଅନ୍ୟ ପଟକୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲା । ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ସିଭିଲ୍ ହସ୍ପିଟାଲ୍କୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଗଭୀର ଆଘାତ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସହ୍ୟ ନକରିପାରି ତାଲ୍ଲର ସାହେବ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ । ଘଟଣା ଘଟାଇବ ପାରେ ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଜଣକ ବନ୍ଧୁକ ଦେଖାଇ ଗୁଲି ଚଳାଇ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ବାହାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ନିଜର ସାଥ୍ ସହିତ ମୋଟର ସାଇକେଲ୍ ଯୋଗେ ଫେରାର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଶାହାଦତ୍ ସମୟରେ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-

"ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଆମ ଜମାଅତ୍ରେ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍ରେ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"

(ମଲ୍-ଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ସ୍ଵର୍ଗତ ତାନ୍ତ୍ର ପୁସ୍ତକ ମହମ୍ମଦ୍ ସାହେବଙ୍କୁ 59 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ଶହୀଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହମଦିୟତ୍ ତାଙ୍କର ଦଦାଙ୍କ ଦଦା ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ବାବୁ ଏଜାଜ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ବାବୁ ଏଜାଜ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ. ସଙ୍କର ବୈଅତ୍ କରି ଅହମଦିୟତ୍ରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶହୀଦ୍ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ଦଦାଙ୍କ ଦଦା ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ବାବୁ ଏଜାଜ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବ ଦେହେଲ୍ଖୀ ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବୈଅତ୍ କରି ନେଇଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କର ଦଦାଙ୍କ ଦଦା ବାବୁ ଏଜାଜ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବ ଓ ଦଦା ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ନଜାର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଦିଲ୍ଲୀର ଅମୀର୍ ଜମାଅତ୍ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ଵ ତୁଲାଇଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ତାନ୍ତ୍ର ପୁସ୍ତକ ମହମ୍ମଦ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବ ଏଫ.ଏସ.ସି କଲେଜ୍ ଲାହୋରରୁ ଏଫ.ଏସ.ସି କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ରାଝଲ୍ ପିଣ୍ଡି କଲେଜ୍ରେ ଆପଣ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ 1990 ମସିହାରେ ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍ ପରେ ପଞ୍ଜାବ ପବ୍ଲିକ୍ ସର୍ଭିସ୍ କମିଶନର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଓ ପରେ ଚାକିରୀ କରିଥିଲେ । 1998 ମସିହାରେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଣ୍ଡନରୁ ରୟାଲ୍ କଲେଜ୍ ଅଫ୍ ଫିଜିଣିଓ ଯୁ.କେର ସଭ୍ୟ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 2021 ମସିହାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଫେଲୋଶିପ୍ରେ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ମହୋଦୟ 2001 ମସିହାରେ ସର୍ଗୋଧାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ । ସର୍ଗୋଧାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ମାନବ ସେବା, ଏହି ପକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ସର୍ଗୋଧା ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥମ ଯକୃତ (ଲିଭର୍) ଏବଂ ଉଦର (ପେଟ) ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଥିଲେ । ଆପଣ ସର୍ଗୋଧା ସ୍ଥିତ ଏକ ବେସରକାରୀ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଜଏନ୍ କରି ନେଇଥିଲେ । ସେହି ହସ୍ପିଟାଲ୍ରେ ମାଲିକ ସହିତ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ସୁସଂପର୍କ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ମାଲିକର ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟାକ୍ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ (ପୃଷ୍ଠଭୂମି) ରହିଥିଲା । 2018 ମସିହାରେ ଜାତୀୟ ସଂସଦ ନିର୍ବାଚନରେ ସେହି ମାଲିକ ଜଣକ ଭାଗ ନେଇ ଥାଆନ୍ତା । ସେହି ମାଲିକ ଜଣକ ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ସେହି ମାଲିକକୁ ମୌଲବୀମାନେ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ଏହା କରିଦେବୁ ଓ ତାହା କରିଦେବୁ । ତେଣୁ ସେହି ମାଲିକ ଜଣକ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲା କି ମହୋଦୟ ମୋତେ ମୌଲବୀମାନେ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି ସେପରି କହୁଛନ୍ତି (ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି) । ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କୁରନ୍ତି କି ଆପଣ ଆମ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ମୁଁ ଏପରି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ମୋ ସହିତ ଆଉ କାମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ୍ ସେଠାରୁ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ଦ୍ଵିତୀୟ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଜଏନ୍ କରିନେଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, 2001 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଶହୀଦ୍ ସ୍ଵର୍ଗତ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ ସର୍ଗୋଧା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନିୟମିତ ରୂପେ ରବ୍ଝା ସ୍ଥିତ ଫଜ୍ଲେ ଉମର୍ ହସ୍ପିଟାଲ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭିଜିଟିଂ ତାନ୍ତ୍ର (ଅତିଥି ତାନ୍ତ୍ର) ରୂପେ ସମୟ ଦେଉଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଠାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ହାତରେ ଖୁର୍ ରୋଗୀ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଗୁଣ ନିହିତ ରଖୁଥିଲେ । ଅସଂଖ୍ୟ ରୋଗୀମାନେ ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉପକୃତ ହେଉଥିଲେ । ସାଂସାରିକ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ବେଶ୍ ଅଧିକ ରହିଥିଲା । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ତଜକିରାହ୍, ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ଜମାଅତୀୟ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ଶହୀଦ୍ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କୁ ସର୍ଗୋଧା ଜିଲ୍ଲାର ନାଏବ୍ ଅମୀର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ଵ ତୁଲାଇବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ମେଡ଼ିକାଲ୍ ଆଶୋସିଏଶନ୍ ସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ ଆପଣ ଆଶୋସିଏଶନ୍ରେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । 2024 ମସିହାରେ ଆପଣ ନାଏବ୍ ସଦର୍ ଆଶୋସିଏଶନ୍ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ଗୋଧା ଚ୍ୟାପ୍ଟରରେ ସଦର୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ବିଗତ ତିନି ବର୍ଷରୁ ଶହୀଦ୍ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ କର୍ଚ୍ଚତ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ନିଜର ରୋଗ ଉପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । ଆପଣ ସର୍ବଦା ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତପ୍ରେ ରହୁଥିଲେ । ଆପଣ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମବେଦନା, ସହାନୁଭୂତି, ପ୍ରେମ ଆନ୍ତରୀକତା ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଭାବି ତଥା ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ମାଗଣା ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିଲେ । ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ ସେହି ଅଭାବି ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଘରକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ

ପରୀକ୍ଷା ନିଃଶୁଳ୍ କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପଇସା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେପରିକି ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି ଯେ, ଆପଣ ସର୍ଗୋଧା ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥମ ଯକୃତ (ଲିଭର୍) ଏବଂ ଉଦର (ପେଟ) ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଥିଲେ । ଆପଣ ଆର୍ଥିକ ରୂପେ ସ୍ଵଚ୍ଛଳ ନଥିବା କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ବିବାହ ଅବସରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ରୂପେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ଅଭାବି ବ୍ୟକ୍ତି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ତାନ୍ତ୍ର ପୁସ୍ତକ ମହମ୍ମଦ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବ ଜଣେ ଅଭାବି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ନିୟମିତ ରୂପେ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମାସରେ ଥରେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଥର ଆସୁଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଇ ଦିନ ଅବା ତିନି ଦିନରେ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆପଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଥିଲେ । ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ କେବେ ବି ରୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥିଲେ । ବରଂ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ର ହୃଦୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଦିନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁତ ଜିଦ୍ କରିବା ହେତୁ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟରୁ କଟୁ ଭାଷା ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ସ୍ଵଭାବରେ ବିନମ୍ରତା, କୋମଳତା ଏବଂ ପୁଣ୍ୟତା ରହିଥିଲା ତେଣୁ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ ରାତି ସାରା ଚିନ୍ତିତ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତ ରହିଥିଲେ । ଅତଏବ୍ ସେ ନିଜ ମନରେ କହିଲେ, କି ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏପରି କଟୁ ଭାଷା କାହିଁକି କହିଦେଲି ? ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ତା'କୁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ ତା'କୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟପୂର୍ବକ ବିପୁଳ ଅର୍ଥରାଶି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ତାନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ଜମାଅତ୍ରେ ଗଣାମାନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଆନ୍ତରୀକତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ରହିଥିଲା । ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଆପଣ ରବ୍ଝା ଯାଇ ବିଶେଷ ରୂପେ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ମଜନା (ନୀରିକ୍ଷଣ) କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା କରି ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶହୀଦ୍ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ମାତାଶ୍ରୀ ଅମତୁଲ୍ ହଇ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୋ ପୁତ୍ର ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଥିଲା । ମୋ ସୁପୁତ୍ର ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଅସଂଖ୍ୟା ସୁଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା । ନିଜର କାମ ସହିତ ମତଲବ୍ ରଖୁଥିଲା । ଖୁଲାଫତ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲା । ଗରିବ ଏବଂ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲା । ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ ଏବଂ ନେଣଦେଣର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ ରଖୁଥିଲା । ବଂଶର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ଏକତା ରକ୍ଷାରେ ଯୋଡ଼ି ରଖୁଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ପତ୍ନି ମହୋଦୟା ଶ୍ରୀମତି ଅମତୁଲ୍ ନୁର୍ ସାହେବା କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୋ ସ୍ଵାମୀ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜମାଅତୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସର୍ବଦା ସଂଖ୍ୟା ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ଏବଂ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଆନ୍ତରୀକତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ନିୟମିତ ରୂପେ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତ୍ବା ଶୁଣୁଥିଲେ ଏବଂ ପଏଶ୍ ସବୁକୁ ଆପଣ ତାଏରୀରେ ନୋଟ୍ କରୁଥିଲେ । ଏପରି ଖୁର୍ କମ୍ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତ୍ବାକୁ ତାଏରୀରେ ନୋଟ୍ କରି ଥାଆନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଖାକିଫିନେ ଜିନ୍ଦିଗୀମାନେ (ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଜୀବନ) ମଧ୍ୟ ଏପରି କରି ନଥାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତ୍ବା କୁମାକୁ ନୋଟ୍ କରି ନଥାଆନ୍ତି । ମୋ ସ୍ଵାମୀ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତ୍ବା ଏଇଥ୍ ପାଇଁ ନୋଟ୍ କୁରୁଥିଲେ ଯେ, ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ତାହା କାମରେ ଆସିବ । ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବା ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତନୀୟ ଥିଲା । ଶାହାଦତ୍ ସମୟରେ ତାଙ୍କର 2025 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓସିୟତ୍ରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ୍ କ୍ଲିୟର୍ ଥିଲା ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ଙ୍କର 4ଟି ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଟି କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ତାନ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ସେହି ପୁତ୍ରଙ୍କର ନାମ ହେଲା ତାନ୍ତ୍ର ବସିର୍ । ସୁପୁତ୍ର ବସିର୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ପିତାଶ୍ରୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂପର୍କ ଯୋଡ଼ି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କୁରୁଥିଲେ ।"

ସେହିପରି ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ସାଏମା ସାହେବା କୁହନ୍ତି "ପିତାଶ୍ରୀ ଜଣେ ପିତୃବତ୍ସଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ପିତାଶ୍ରୀ ମୋ ବିବାହ ଅବସରରେ ମୋତେ ଏକ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ହେ ମୋର ସୁପୁତ୍ରୀ ! ଶାଶୁ ଘରକୁ ଯାଇ ସର୍ବଦା ଜମାଅତ୍ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିବୁ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜମାଅତ୍ରେ ସେବା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳେ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍କୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୁତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଝା (ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ୟୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁର୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲାହ୍ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲାହ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ତେବେ ତାହାକୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ବୋଲି ମନେକରି ତା'କୁ ସାଦରରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେବୁ, ଅସ୍ୱୀକାର କରିବୁ ନାହିଁ । ପିତାଶ୍ରୀ ପ୍ରାୟତଃ ସାଧାରଣ ଧାରାଧରରେ ମଧ୍ୟ ଜମାଅତର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମୟ ବାହାର କରି ନେଉଥିଲେ । "

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶହୀଦ୍ ସ୍ମରଣ ବଧୂ (ବୋହୁ) କୁହନ୍ତି: "ଶୁଣୁର ମହୋଦୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବାକୁ ଗୁରୁଦାରୋପ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଜର କଥାକୁ ଦୁଆ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଆରେ ହିଁ କଥାକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିଲେ । "

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ମରଣ ଉତ୍ତରୀ କୁହନ୍ତି : "ମୋ ଭାଇ ଜମାଅତର ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଜମାଅତର ବିରୋଧ ହେତୁ ବହୁତ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ । ରାତିରେ ଉଠି ନିଫାଲ୍ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଓ ନମାଜ୍ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ପାଠ କରିବା ଆପଣଙ୍କର ନିତି ଦିନିଆ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । "

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସର୍ଗୋଧା ଜିଲ୍ଲାର ଅମୀର୍ ଖାଲିଦ୍ ମହମୁଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ଶହୀଦ୍ ସ୍ମରଣ ତାଲ୍ଲର ମହମୁଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ଅଭାବିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମସିହା (ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଥାତ୍ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ) ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଆପଣ ଜନହିତୈଷୀ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ବିନୀତତା, ବିନମ୍ରତା ଭଳି ବିଶିଷ୍ଟ ସୁଗୁଣାବଳୀ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ଅନେକ ସମୟରେ ଅଭାବି, ଦରିଦ୍ର ରୋଗୀମାନଙ୍କର ଫିସ୍ ଫେରସ୍ତ କରି ଦେଉଥିଲେ । ଜମାଅତ୍ ନିମନ୍ତେ ବଳିଦାନ ଦେବାର ଅନନ୍ୟ ଗୁଣାବଳୀ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ନିଜର ଖାଦ୍ୟାକାର୍ ଅନୁଯାୟୀ ଚାନ୍ଦା ଫିଠି କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅତିରିକ୍ତ ଚାନ୍ଦା ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ରୂପେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଜମାଅତ୍ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଥିଲେ । "

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସର୍ଗୋଧାର କୁବୈର୍ ସାହେବ ନାମକ ଜଣେ ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ଆମମାନଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ, ମାନବ ସେବୀ, ଦୟା ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କର ମସିହା, ଖୁଲଫାତର ପାଗଳ ପ୍ରେମୀ, ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେବଦୂତ ତୁଲ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜି ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଶହୀଦ୍ ସ୍ମରଣ ସହମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପାଶ୍ ଆପଣଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତନୀୟ ଥିଲା । ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଉତ୍ତରୀକୃତ ଜୀବନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଜ ଆସନ ଅର୍ଥାତ୍ ଚୈକିରୁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଯେତେବେଳେ ଆକର୍ଷଣ କରାଗଲା ଯେ, ମହୋଦୟ ଆପଣ ସତର୍କତା ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ସହିତ ଏକ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀ ରଖି ନିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ପରିସ୍ଥିତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଚନୀୟ ଏବଂ ଜଟିଳ ରହିଛି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସର୍ବଦା ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ନିଜ ସହିତ କୌଣସି ଗାଡ଼୍ ତ' ରଖିନେବି କିନ୍ତୁ ଉଗ୍ରବାନ ନକରନ୍ତୁ କି ମୋତେ ଯଦି କୌଣସି ଆତତାୟୀ ଯେତେବେଳେ ମାରିବାକୁ ଆସେ ସେତେବେଳେ ମୋ ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣହାନୀ ଘଟୁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଏପରି ଚାହୁଁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିରୋଧୀମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜିଲ୍ଲା ବ୍ୟାପୀ ଲସ୍ତହାର ବାଣ୍ଟିଥିଲେ ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦିଆଯାଉ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଅମକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କେବେ ବି ଏହି ଅହମଦି ବିରୋଧୀ ଧମକକୁ ଭୃକ୍ଷେପ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଅହମଦି ବିରୋଧୀମାନେ ଅହମଦି ତାଲ୍ଲରମାନଙ୍କର ଏକ ସୂଚୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ଯହିଁରେ ସ୍ମରଣ ଶହୀଦ୍ ତାଲ୍ଲର ମୁହମ୍ମଦ୍ ମହମୁଦ୍ ହୁସୈନ ସାହେବଙ୍କର ନାମ ସର୍ବାଗ୍ରେ ରହିଥିଲା । ତେଣୁ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ମୌଲବୀମାନେ ଚାର୍ଗେର୍ କରିଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଅକ୍ରମ୍ ତୁଫାନୀ ନାମକ ଜଣେ ମୌଲବୀ ରହିଛି ସେ ତ' ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ହତ୍ୟାଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧର୍ମାଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଉକ୍ତ ଧର୍ମାଜ୍ଞାକୁ ସେ ସର୍ବତ୍ର ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସରକାର କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲା । "

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଫାତିମା ନାମକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ରହିଛି । ସେହି ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଆଡ଼ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଜଣକ ହେଉଛି ଜଣେ ପାତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ସେବକ ଆଜି ଆମ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ଅକାଳ ନିଧନ ଯୋଗୁଁ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଃଖ ଜର୍ଜରିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ଆମେମାନେ ମର୍ମାହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛୁ । ଏହି ଆଡ଼ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟର ସାହେବ ଜଣକ ନିଜର ଅନ୍ୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଅମଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ଶହୀଦ୍ ସ୍ମରଣ ତାଲ୍ଲର ମୁହମ୍ମଦ୍ ମହମୁଦ୍ ହୁସୈନ ସାହେବଙ୍କ ଯନାଜାଃ (ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାରରେ)ରେ ରବଂଧା ଆସିଥିଲେ ।

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶୋସିଆଲ୍ ଏବଂ ପ୍ରିଂସ୍ ମିଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କ ଶାହାଦତକୁ କଭର୍ କରିଛି । ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ କମିଶନର ସାହେବ ନିଜର ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ କେବଳ ପୋଷ୍ଟ ଲେଖି ପାରିବେ ଏବଂ ଆଉ କିଛି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ମୌଲବୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେବାର କିମ୍ବା ମୌଲବୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ

ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଏମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାହାସ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱେ ସାହସ କି ମହିଳା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ନିଜର ପୋଷ୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଶେଖ୍ ମହମୁଦ୍ ସାହେବ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କର ମସିହା ଥିଲେ । ଆପଣ ମସିହା ଗୁଣରୁ କିଛି କମ୍ ନଥିଲେ । ଆପଣ ଜଣେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମେଡ଼ିକାଲ ସ୍ପେଶିଆଲିଷ୍ଟ ଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ଆପଣ ମହଙ୍ଗା ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଗରିବମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାଗଣା କରି ଦେଉଥିଲେ । ସମଗ୍ର ଜିଲ୍ଲାର ଏପରି କୌଣସି ଘର ନଥିଲା ଯେଉଁ ଘରର ସଦସ୍ୟମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ଚିକିତ୍ସା କରାଇ ନଥିବେ । ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୋଷ୍ଟ ଲେଖିଥିବା ମହିଳା ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଅଣଅହମଦି ମହିଳା । ଜଣେ ଅଣଅହମଦି ମହିଳା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କର ଉକ୍ତ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ମହିଳା ଜଣକ କୁହନ୍ତି ଯେ, "ସ୍ମରଣ ଶହୀଦ୍ ତାଲ୍ଲର ସାହେବ ଅନେକ ରୋଗୀଙ୍କର ମାଗଣା ଚିକିତ୍ସା କରି ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ଆପଣଙ୍କର ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ସ୍ମରଣ ଶହୀଦ୍ ଶେଖ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମହମୁଦ୍ ସାହେବ ଜଣେ ତାଲ୍ଲର ଥିଲେ ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ମର୍ମେ ମର୍ମେ ଅନୁଭବ କରିଛି । ସ୍ମରଣ ଶହୀଦ୍ ତାଲ୍ଲର ଶେଖ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମହମୁଦ୍ ସାହେବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶକୁ ଯଦି ଯାଇଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଆପଣ ସେଠାରେ ବେଶ୍ ଅଧିକ ଅର୍ଥୋପାର୍ଜନ କରିପାରି ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧ ଜୀବନ ବିତାଇ ପାରି ଥାଆନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ଗୋଧା ଠାରେ ମାନବ ସେବା କରିବାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଲେ । ଆଜି ଜଣେ ମାନବ ସେବୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଦାୟରେ ମୋ ଆଖୁରୁ ଲୁହ ଝରି ଯାଉଛି ଏବଂ ମୁଁ କାନ୍ଦୁଛି । ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ମୋର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କ ତ' ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜଣେ ମାନବିକାତର ସଂପର୍କ ଥିଲା । ଏହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପକାର ରହିଛି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଟାରେ କି ସ୍ମରଣ ଶହୀଦ୍ ତାଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କର ଦୋଷ କ'ଣ ଥିଲା ତେବେ କେବଳ ଏତିକି ହିଁ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ଯେ, ଆପଣଙ୍କର ଅପରାଧ କେବଳ ଅହମଦି ହେବା ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ଜଣେ ଅହମଦି ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏପରି ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି । "

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଆଉ ଜଣେ ତାଲ୍ଲର ସାହେବ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ତାଲ୍ଲର ସାହେବ ସର୍ଗୋଧାର ପ୍ରଥମ ଲ.ଆର୍.ସି.ପି (ERCP)କାରୀ ମେଡ଼ିକାଲ ସ୍ପେଶିଆଲିଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଆପଣ ଏତେ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ତାଲ୍ଲର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସର୍ଗୋଧାରେ ସବୁଠୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରେସିଜର କରୁଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କର ଧର୍ମାତ୍ମ ଭିନ୍ନ ହେବା ହେତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦିଆଗଲା । କ'ଣ ଏହି ଦେଶରେ କୌଣସି ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଅବା ନୁହେଁ ?

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଜଣେ ଘରୋଇ (ଆକର୍) ସାମ୍ବାଦିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁଳି ବୀଭକ୍ତ ଓ ନୃଶଂସନୀୟ ଭବାରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏହି କୁକୁତ୍ୟ ପାଇଁ ମୋ ନିକଟରେ ନିନ୍ଦା ଓ ତିରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନାହିଁ ।

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "ବାସ୍ ବହୁତ ହେଲା ଏହି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ । ପାକିସ୍ତାନକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେଲେ ଏହି ଆତଙ୍କବାଦୀ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇବାକୁ ହେବ । ମୌଳିକ ମାନବାଧିକାର ହନନ ଏବଂ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏଭଳି ଚରମ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରୁ ଅଟକାଇବା ନିମନ୍ତେ ଚରମ ପଦ୍ଧତି ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାନ୍ (Ban) କରିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଧର୍ମର ଠିକାଦାରମାନଙ୍କର ଭୟ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି ଯେ, ସରକାର ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପିୟ ଓ ଅସହାୟ ଅଟନ୍ତି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ସଂସ୍ଥାମାନ ଓ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଅସହାୟ ଅଟନ୍ତି । "

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯଥାଶୀଘ୍ର ସେହି ଚରମ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଧର ପକଡ଼ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦେଶକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ସେହି ନାମକୁ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ଆତଙ୍କବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଓ କାଣ୍ଡ ଭିଆଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଉ । କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ତ' ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମରତ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆତଙ୍କବାଦୀ, ଧାର୍ମିକ ଠିକାଦାର ମୌଲବୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ୱରୋଭୋଳନ କରୁଛି ତେବେ ଏମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତା'କୁ ହତ୍ୟା କରି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ହୁକୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଆମମାନଙ୍କର ତାକ ତଥା ଆମମାନଙ୍କର ଗୁହାରୀ ତ' କେବଳ ଓ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ରହିଛି । ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପ୍ରତି ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନା ଏବଂ ନମାଜ୍ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଶହୀଦ୍ ସ୍ମରଣ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ମରଣକର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ । ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ସପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଶହୀଦ୍ଙ୍କ ମାତାଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧା ଅଟନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କର ଦୁଃଖକୁ ମଧ୍ୟ ଲାଘବ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପତ୍ନି ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍ଫଜଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ମରନ୍ୟାସନଲ୍, 13 ଜୁନ୍ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-6) ☆--☆--☆

(ଖୁତ୍ବା କୁମା)

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚାହିଁବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବତାରର ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ତତ୍ପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାହାକୁ ଅପସାରଣ କରିନେବେ (ଉଠାଇ ନେବେ) ଓ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ଅଲା ମିନ୍‌ହାଜେ ନୁବୁଝତ୍ (ଅବତାରର ପଛାନ୍ତୁଯାୟୀ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାରି ହେବା) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ଏତଦ୍‌ପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ଅବଦାନକୁ ଅପସାରଣ କରିନେବେ । ପୁନଶ୍ଚ ତାହାଙ୍କ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସମ୍ରାଟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଯୁଗର ଅବସାନ ଘଟିବ ସେତେବେଳେ ଏହାଠାରୁ ବଳି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ସମ୍ରାଟୀୟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ଏହି ସମୟକାଳଟି ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚାହିଁବେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଅପସାରଣ କରିନେବେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ପୁନଶ୍ଚ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ଅଲା ମିନ୍‌ହାଜେ ନୁବୁଝତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ଏହା କହି ଆପଣ ସ.ଅ ନିରବ ହୋଇଗଲେ । (ଅଲ ହଦିସ)

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଓ ସଂଖ୍ୟାତ୍ ହୋଇ ରହିବୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାର ଆମେମାନେ ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିବୁ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରିତଶ୍ଚିତ ମସିହ୍ ! ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦକୁ କୁହ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କର କି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣନ୍ତି, ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ସହିତ କୌଣସି ସାଂସାରିକ ଅପମିଶ୍ରଣ ନଥାଏ, ସେହିପରି ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ଏକମତ ନହେବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା କାପୁରୁଷତାର ଅପମିଶ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା ଅପମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ନଥାଏ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସମୂଳକ ଆଜ୍ଞାବହତାର କୌଣସି ସ୍ତର ଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନୁହେଁ ତେବେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ଭକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଇଶ୍ୱର ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଏହିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଭକ୍ତମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ଅଟେ । ଏମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଅତଏବ୍ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ଯେ, ଆମେମାନେ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଖ୍ୟାତ୍ ହୋଇ ରହିବୁ ଓ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବଳିଦାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫା ତ' ରାତିରେ ଉଠି ନିଜର ନମାଜରେ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଆ କରି ଥାଆନ୍ତି । କ'ଣ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ରାଟ୍ ଅଛି ଯିଏ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କର୍ମ ତଥା କୃତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବ ?

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍‌କୁ ଜାରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍‌ର କଲ୍ୟାଣରୁ ଉପକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଖ୍ୟାତ୍ ରହିବେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତୁ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଉପାସନାକୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖନ୍ତୁ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପଳନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ରଖିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଆପଣମାନେ ସର୍ବଦା ଉକ୍ତ କଥାକୁ ସ୍ମରଣ ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଖ୍ୟାତ୍ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାର ତିଷ୍ଠି ପାରିବ ଏବଂ ଖୁଲ୍ଲାଫତେ ଅହମଦିୟା ହିଁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନିରନ୍ତରମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଥିଲେ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ନିରନ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୁଲ୍ଲାଫତେ ଅହମଦିୟା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଖୁଅ ଓ ପଛା ଅଟେ ।

ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ । ସେହିପରି ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଖ୍ୟାତ୍ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ସୌଖୀ ସାହାଯ୍ୟର ଅଧାର୍ ସମ୍ବଳିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ରବ୍ଘା ସ୍ଥିତ ଫଜଲେ ଉମର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ ପୂର୍ବତନ ଆଡ଼ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟର ତାଜ୍‌ର କର୍ଣ୍ଣଲ୍ ପିର୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁନୀର୍ ସାହେବ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତି ଜାହିଦ୍ ସାହେବାଙ୍କର ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ଓ ଉତ୍ତମ ତର୍ଜା ।

30 MAY 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୩୦ ହିଜ୍ରତ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲ୍‌ଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତ୍ବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍‌ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତତ୍ପରେ, ତତ୍ପରେ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜ୍ଜର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଜ୍ଜର ତାଆଲା ବନିସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଆୟତର ଆବୃତ୍ତି କଲେ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُفْسِدُوا جِزْيَةَ اللَّهِ فَتَكُونُوا كَالَّذِينَ هَرَسُوا خِيبَرًا يَمَّا تَعْبَلُونَ ﴿٥٦﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ جِزْيَةَ اللَّهِ فَتَكُونُوا كَالَّذِينَ هَرَسُوا خِيبَرًا يَمَّا تَعْبَلُونَ ﴿٥٧﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ جِزْيَةَ اللَّهِ فَتَكُونُوا كَالَّذِينَ هَرَسُوا خِيبَرًا يَمَّا تَعْبَلُونَ ﴿٥٨﴾

ଉପରୋକ୍ତ ଆୟତର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଂଶ ଅଟୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରି କହିଥିଲେ, ଯେ, ମସିହ୍ ଓ ମେହ୍‌ଦୀଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ଏପରି ଏକ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଯେଉଁ ଯୁଗଟି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର

ଆବୃତ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାରେ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ 117 ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛି । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା 1908 ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅଜୀବନ ତଥା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଓ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଅତଏବ୍ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହି ମହୋପକାର ରହିଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଂଶ ଅଟୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରି କହିଥିଲେ, ଯେ, ମସିହ୍ ଓ ମେହ୍‌ଦୀଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ଏପରି ଏକ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଯେଉଁ ଯୁଗଟି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର

ନୂତନ ଅଭ୍ୟୁଦୟର ଯୁଗ ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଖୁଲାଫତର ଯୁଗ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଯାହା ସଂପର୍କରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହାକି ହଦିସ୍‌ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ତାହା ଏହିପରି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ କହିଥିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବୁଝତ୍ (ଅବତାରତ୍) ଅସ୍ତୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ତାହାକୁ (ଖୁଲାଫତକୁ) ଉଠାଇ ନେବେ ଏବଂ ଖୁଲାଫତ୍ ଅଲା ମିନ୍‌ହାଜେ ନୁବୁଝତ୍ (ଅବତାରତ୍ ପଛାନୁଯାୟୀ ଖୁଲାଫତ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ଏହି ଅବଦାନକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇନେବେ । ପୁନଶ୍ଚ ଉକ୍ତ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନିଷ୍ଟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ସମ୍ରାଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଯୁଗଟି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଏହାଠାରୁ ବି ଅଧିକ କୁର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ନେବେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ପୁନଶ୍ଚ ଖୁଲାଫତ୍ ଅଲା ମିନ୍‌ହାଜେ ନୁବୁଝତ୍ (ଅବତାରତ୍ ପଛାନୁଯାୟୀ ଖୁଲାଫତ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ଏହା କହି ଆହଜରତ ସ.ଅ ନିରବ ହୋଇଗଲେ । (ମୁସ୍‌ନଦ୍ ଅହମଦ୍ ହମ୍‌ଲ, ଭାଗ-6, ପୃ-285, ହଦିସ୍ ନଂ-18596, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-ଆଲିମୁଲ୍ କୁତୁବ୍, ବୈରୁତ୍) ସୁତରାଂ ଉପରୋକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହେଉଛି ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଏକ ନୂତନ ଯୁଗ ଏବଂ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଦ୍ୱିତୀୟ ନୂତନ ଅଭ୍ୟୁଦୟ ଆରମ୍ଭ ଗେଲା । ଅତଏବ୍ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ଖୁଲାଫତ୍‌ର ଏକ ନୂତନ ଯୁଗ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଆୟତ୍‌ଟି ତିଲାଝତ୍ କରିଅଛି ସେହି ଆୟତ୍‌ର ଅନୁବାଦ ଏହିପରି: ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ନାମରେ ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବ ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଗୃହରୁ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ବାହାରି ଆସିବେ । କୁହ ଶପଥ କର ନାହିଁ ଯେଉଁ ଆନୁଗତ୍ୟ ସାବଜନିକ ଆନୁଗତ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିତ ତାହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଅଛୁ ତୁମେମାନେ ଯାହା କୁରଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର । ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ ତେବେ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି କେବଳ ବାଉଁଶକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ।

ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅବଶ୍ୟ ଖଲିଫା କରିଦେବେ ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଲିଫା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଧର୍ମକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ । ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଉପାସନା କରିବେ ଓ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମ୍ଭ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ବି ଅମାନ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

ତୁମେମାନେ ସୁତାରୁ ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ ଜକାତ୍ ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଏହି ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର । ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଏହି ଆୟତ୍‌ମାନଙ୍କରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଦେବେ । ଖୋଲଫାଏ ରାଶିଦିନ୍ (ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରଥମ 4ଜଣ ଖଲିଫା, ହ. ଅବୁ ବକ୍‌ର ର.ଅ, ହ. ଉମର୍ ର.ଅ, ହ. ଉସ୍‌ମାନ୍ ର.ଅ ଓ ହ. ଅଲା ର.ଅ)ଙ୍କ କାଳ 30 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ରହିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ 30 ବର୍ଷ ପାଇଁ ତ' ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର କରି ନଥିଲେ । ବରଂ ଏହା ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗୀକାର ଥିଲା । ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି

ଆହଜରତ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ କହିଦେଇଛନ୍ତି ଯେପରିକି ମୁଁ ଉପରୋକ୍ତରେ ହଦିସ୍ ପାଠ କରିଅଛି ଯେ, ପ୍ରଥମେ ଖୁଲାଫତ୍ ଅଲା ମିନ୍‌ହାଜେ ନୁବୁଝତ୍, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସମ୍ରାଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୁନଶ୍ଚ କୁର ସମ୍ରାଟ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୁନଶ୍ଚ ଖୁଲାଫତ୍ ଅଲା ମିନ୍‌ହାଜେ ନୁବୁଝତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ କାଳରେ ହିଁ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଆମ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆମେମାନେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାର ଏକ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛୁ । ସେହି ଅଙ୍ଗୀକାରର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଏହିକି ଯେ, ଆମେମାନେ ସର୍ବାଦ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଶ୍ଳୀଷ୍ଟ (ଯୋଡ଼ି) ହୋଇ ରହିବୁ । ଏହି ଆଡ଼କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଆମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀକୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଛି । ଅତଏବ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଶ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିବୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କୃପାର ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିବୁ । କିନ୍ତୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଉକ୍ତ ଆୟତ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିସବୁ ସର୍ତ୍ତକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହି ସବୁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକାରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାରି ରହିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍‌ଙ୍କ ଯେଉଁ ଆଦେଶାବଳୀ ରହିଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଦେଉଛି । ଆପଣ ଅ.ସ ରିସାଲା "ଅଲ୍ ଝସିୟତ"ରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, "ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଐଶୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କିରଥାଆନ୍ତି ଯଥା (1) ସେ ଅବତାରମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଐଶୀଶକ୍ତି ବା ଐଶୀଲାଲା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । (2) ଯେତେବେଳେ ଅବତାରଙ୍କ ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେହି ଅବତାରଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ତଥା କ୍ଳୀଷ୍ଣତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ନିଜର ଐଶୀଲାଲା ପ୍ରକାଶ କରି ଥାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ମନେକରନ୍ତି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଅବତାରଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଷ୍ଟି ଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନିଅନ୍ତି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବତାରଙ୍କ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଧ୍ୱଂସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ଜମାଅତ୍‌ର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସଂଶୟାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ, ଅନେକ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଧର୍ମୀତାର ମାର୍ଗ ଆପଣାଇ ନିଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ନିଜର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶକ୍ତି ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଲୀଲା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ନିଜର ବଳିଷ୍ଠ ଐଶୀଲାଲା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଆନ୍ତି ଓ ପତନୋଦ୍‌ଗୁଠୀ ଜମାଅତ୍ (ସଂପ୍ରଦାୟ)କୁ ସମ୍ଭାଳି ନିଅନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଏ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଅପୂର୍ବ ଚମତ୍କାର ଦେଖାଇ ଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି ହ. ଅବୁ ବକ୍‌ର ର.ଅଙ୍କ ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବିୟୋଗକୁ ଏକ ଅସମୟ ତଥା ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ବୋଲି ମନେକରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଅନେକ ପୁର ପଲ୍ଲୀ, ନିପଟ ମଫସଲ ତଥା ଆଦିବାସୀ ଲୋକମାନେ ବିଧର୍ମୀ ଓ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ନିରକ୍ଷର, ଅଶିକ୍ଷିତ ଥିଲେ, ଗ୍ରାମରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ବିଧର୍ମୀ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ । ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଜର୍ଜରିତ ଓ ମର୍ମାହତ ହୋଇ ପାଗଳ ପ୍ରାୟ ହୋଇଗଲେ । ଅତଏବ୍ ଏଭଳି ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହ. ଅବୁ ବକ୍‌ର ସିଦିକ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଛିଡ଼ା କରି ପୁନଃ ନିଜର ଐଶୀ ଶକ୍ତି ଓ ଐଶୀ ଲୀଲା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଧ୍ୱଂସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିନେଲେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଯେପରିକି ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, **وَلَيَسِّرَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ،** ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ହ. ମୁସା ଅ.ସଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ହେଲା । ଅପରପକ୍ଷେ ମୁସା ଅ.ସଙ୍କ ଜାତିକୁ ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେ ବନି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାର ଅନୁଯାୟୀ ମୁସା ଅ.ସ ବନି ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଜାତିକୁ କିନଆନ୍ ମାର୍ଗ ଦେଇ ନେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ମୁସା ଅ.ସଙ୍କର ବିୟୋଗ ହେଲା ଏବଂ ବନି ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ମୁସା ଅ.ସଙ୍କ ବିୟୋଗ ହେତୁ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କୁହନ୍ତି: **أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا** (ଅବ୍ ଜୁମର: 36)

ଅନୁବାଦ୍: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan, Jamat Ahmadiya Pankal, Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।" (ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫତାଉଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫତ୍‌ଲୁଲ୍ ଇଫ୍‌କତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Rahmat Bibi, W/o- Late Shujat Ali & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750		MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile: +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqn@gmail.com com
	The Weekly	BADAR	
Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)			
Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 17-24 July 2025 Issue No. 29-30			

ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।"

ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ହେ ମୋର ଜମାଅତ୍ତର ପ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ! ଆବହମାନ କାଳରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହି ପରମ୍ପରା ରହି ଆସିଛି ସେ ଦୁଇଟି ଐଶୀ ଶକ୍ତି ବା ଲୀଳୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସାନ୍ତି । କାରଣ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ମିଛ ଖୁସିକୁ ସେହି ଧୂଳିସାତ କରି ଦେଖାଇ ଦେବେ । ଅତଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଆଉ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ, ଈଶ୍ଵ ନିଜର ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବେ । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି ତୁମେମାନେ ମୋର ଉକ୍ତ କଥା ଯୋଗୁଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବ୍ୟଥିତ ଓ ବିକୃତ ନହୋଇଯାଉ । କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଐଶୀ ଶକ୍ତି ବା ଐଶୀଲୀଳା ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସେହି ଐଶୀଶକ୍ତି ବା ଐଶୀଲୀଳା (ଖୁଲାଫତ୍)ର ଆସିବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । କାରଣ ତାହା ସାର୍ବକାଳୀନ ଅଟେ ।"

ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ସେହି ହଦିସ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସାର୍ବକାଳୀନ ଐଶୀଲୀଳା ଚିହ୍ନିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ପରମ୍ପରା ବା ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରକୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପୀତ ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଐଶୀଲୀଳା କଦାପି ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଧାମରୁ ବିଦାୟ ନେବି ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ଵର ସେହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଐଶୀଲୀଳାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରିଦେବେ । ତାହା ଚିରକାଳ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବ । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ବରାହିନେ ଅହମଦିୟାରେ ଅଜୀକାର କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଅଜୀକାର ମୋ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ସଂପର୍କରେ ନୁହେଁ ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରହିଛି । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ, ତୁମର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ତେଣୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ବିରହ ଦିନ ଆସୁ । ଏତଦ୍ଵୟରେ ସେହି ଦିନ ଆସୁ ଯାହା ଚିରକାଳର ଅଜୀକାରର ଦିନ ଅଟେ । ଆମର ଈଶ୍ଵର ଅଜୀକାର କରିଥିବା ହେତୁ ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ସତ୍ୟ ରକ୍ଷାକାରୀ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ତଥା ସତ୍ୟବାଦୀ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜୀକାର କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ଯଦିଓ ସେହି ଦିନଟି ଶେଷ ଦିନ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି ଏବଂ ଅସଂଖ୍ୟ ବିପତ୍ତିର ଦିନ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ବିପତ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ସମୟ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି । ଅତଏବ ଈଶ୍ଵର ମୋତେ ଯେଉଁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେହି ଅଜୀକାର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପୃଥିବୀ ତିଷ୍ଠି ରହିବ ।"

ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, "ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଐଶୀଲୀଳା ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ବା ଲୀଳୀ ଅଟେ । ମୋ ପରେ ଏପରି ଆହୁରି ଅନେକ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପୂର୍ବ ଅଲୌକିକ ଐଶୀଶକ୍ତି ଏବଂ ଐଶୀ ଲୀଳାର ଅଧିକାରୀ ଓ ପରିପ୍ରକାଶକ ହେବେ । ତେଣୁ ହେ ପ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ! ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ଐଶୀ ଶକ୍ତି ଅପେକ୍ଷାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) କରୁଥାଅ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଉଚିତ୍ ହେବ କି ତୁମେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ତଥା ସଦାଚାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ମିଶି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦୁଆରେ ଲାଗିଥାଅ । କାରଣ ସେହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଐଶୀଲୀଳା ଆକାଶରୁ (ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଈଶ୍ଵର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଲୋକନ କରାଇବେ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର କିପରି ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ?"

(ଅଲ୍ଵସିୟତ୍, ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଭାଗ-20, ପୃ-304-306)

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଐଶୀଲୀଳାର ଅପେକ୍ଷାରେ ତୁମେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦୁଆ କରୁଥାଅ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କର ଜମାଅତ୍ତ (ସଂପ୍ରଦାୟ ବା ଗୋଷ୍ଠୀ) ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅ.ସ ଏହି ଉପଦେଶାବଳୀ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଭାରତରେ ହିଁ ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟା ଥିଲା ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଅ.ସ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଅହମଦିୟା ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏପରି ଏକ ଯୁଗ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟା ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଆଜି ଆମେମାନେ ସେହି ଯୁଗକୁ ଦେଖୁଅଛେ ଯେ, କିପରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟା ବ୍ୟାପୀ ଯାଇଛି ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ବିଶ୍ଵସ୍ତତା, ପ୍ରେମ, ଆନ୍ତରୀକତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟପରି ଏହିପରି

ସଂପର୍କ ଆମେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାଉ । ଏହିପରି ଦୃଶ୍ୟ ଆମେମାନେ ଖୁଲାଫତେ ଖାମିସା (ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା ହ. ମିର୍ଜା ମସୁଦ୍ ଅହମଦ୍ ଅ.ବ)ଙ୍କ ଚୟନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲୁ । କିପରି ସଂସାରରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଅଜୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ । ବୈଅତ୍ତର ଏହି ପରମ୍ପରା ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଖଲିଫାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ୍ କରୁଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ସର୍ବଦା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର କୃପା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରି ଚାଲିବେ । କାରଣ ଏହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଅଜୀକାର ଓ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଟେ । ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଅନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ କି ଆମେମାନେ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବଳବତ୍ତର ଓ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରୁ ତେବେ ଆମେମାନେ ପ୍ରକୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିବୁ । ଆମମାନଙ୍କର ଆଗାମୀ ବଂଶଧରମାନେ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିବେ ଓ ଖୁଲାଫତର ଅଜସ୍ର କଲ୍ୟାଣ ତଥା କରୁଣାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇ ଚାଲିବେ । ହୁଜୁର ଅନ୍-ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, କେତେକ ଲୋକମାନେ ଏହା ମନେକରନ୍ତି ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟାରେ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଶାସକବାଦରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହି ଅଜୀକାର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ରହିଛି ଯେପରି ମୁଁ ଉପରୋକ୍ତରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଏବଂ ହଦିସ୍ (ମୁଖ ନିଃସୂତବାଣୀ) ପାଠ କରିଛି ତହିଁରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକୋକ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିଭାତ (ପ୍ରକାଶିତ) ହୁଏ ଯେ, ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟାରେ ଯେଉଁ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାରି ରହିଛି ତାହା ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖୁଲାଫତ୍ ଆକାରରେ ହିଁ ଜାରି ରହିବ । ଏହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ । ଖୁଲାଫତରେ ଏପରି କୌଣସି ସମୟ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେ, ଖୁଲାଫତ୍ ସଂପର୍କରେ ଲୋକମାନେ ଏହା କହିବେ କି ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟାରେ ଶାସକବାଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । କେତେକ ଉପଦ୍ରବକାରୀ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ଯେ, ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟାରେ ଶାସକବାଦ ପରମ୍ପରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା କେବେ ବି ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଅଜୀକାର ଯେ, ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ଜମାଅତ୍ତରେ ସର୍ବଦା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ।

(ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.... ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ)

ପୃ-2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଶୁଣୁଥିଲେ ଅବା ମିଶନ୍ ହାଉସରେ ଶୁଣୁଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ଘରକୁ ଖୁତ୍ବା ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଚାଲି ଆସୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଜମାଅତ୍ତୀୟ କାମ ନିମନ୍ତେ ତକା ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ମହୋଦୟ ତୁରନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାୟିତ୍ଵ ସହକାରେ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ଜମାଅତ୍ତର ଅତିଥମାନଙ୍କର ସେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କରୁଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍-ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଷ୍ଠରେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ । ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ସପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଯୈମ୍ୟ ଓ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ହୁଜୁର ଅନ୍-ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପାକିସ୍ତାନରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଚଳାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଏବଂ ଜମାଅତ୍ତ ଅହମଦିୟାର ବିରୋଧୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସାହସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯଥାଶୀଘ୍ର ଏମାନଙ୍କର ଧର ପକଡ଼ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

☆--☆--☆

ପାଠକବୃନ୍ଦ ! ଦୟାକରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା 28 ପୃ-12ରେ ଲିଖନଗତ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଯାଇଛି । ତ୍ରୁଟିରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା କି ପୃ-2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ... । କିନ୍ତୁ ଏହା ଲିଖନଗତ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଛି ତେଣୁ ସଠିକ୍ ହେଉଛି ପୃ-2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତତ୍ଵସିର କବି-ରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ । ଅତଏବ ପାଠକବୃନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ବିନୀତର ସବିନିୟ ଅନୁରୋଧ କି ଆପଣମାନେ ମୋର ଲିଖନଗତ ଓ ମୁଦ୍ରିଣ ଜନିତ ତ୍ରୁଟିକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । ଯଜାକୁ-ମୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ଓ ଅହମଦ୍ ଯଜା ।